

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

ניסה יציאה
 ירושלים 19:13 20:30
 תל אביב 19:28 20:33
 חיפה 19:21 20:34

זמני השבת

כ"ג תמוז תשע"ח
 פרשת פנחס

בס"ד

237

15,000 £
 12£
 155,000£
 4,500,000 £

"את אשר נאהב - נירש. ואת אשר לא נדע לאהוב - נפסיד"

הרב יונתן זקס מספר על גלגולו של ציור. גלגול שמשקף את חיינו עמוד 12

לדבר שעות בטלפון או שעה עם ה'?

6

צבי יחזקאלי

איך אדם מתכוון ליום שבו כדוריות הדם שלו יוצאות למסע הצלה? נשים, אלומה לב

10

איך בונים זוגיות אחרי גירושין חוזרים? ראיון גלוי לב כתבה עמוד 16

נקריעת סוף יום

מתלבטים בין יישוב או עיר? כבר לא צריך לבחור

קהילה של יישוב יתרונות של עיר

1-700-500-555
 www.bemuna.co.il

באמונה
 בונים לכם קהילה

רימון CYBER

בעולם של היום חשוב להגן בכל החזיתות

האינטרנט הבטוח בישראל עכשיו גם עם **הגנת סייבר משלימה**

רימון CYBER מערכת הגנה מתקדמת השומרת עליכם מפני גניבת פרטי אשראי, אתרים מתחזים ושימוש בפרטים אישיים

מצטרפים לרימון ומקבלים הגנת סייבר
לשלושה חודשים מתנה!

אינטרנט רימון
בבית שלנו גולשים חכם,
גם בסלולר

להצטרפות חייגו:
1-800-222-234

שלושה חודשים חינם על שירותי הסייבר בלבד, בסיום ההטבה השירות ימשיך בעלות של 10 ₪ לחודש. בכפוף לתקנון. אינטרנט רימון 2009, ח.פ. 14256437

חשבתי שכבר
לא תהיה לי תעודת בגרות
ופתאום מצאתי מקום
שמאמין בי
שתומך בי
מקום שבו מקשיבים לי
ואני פשוט
מצליחה

לבנות
בלבד

המכינה באמונה - אצלנו, כל אחת יכולה

שיפור והשלמת בגרויות | מכינה ייעודית למכללות להוראה
מלגות קיום ומלגות לימודים | לזכאיות, במימון משרד הביטחון ומשרד החינוך

צרי קשר עוד היום ונבנה יחד תוכנית מותאמת עבורך, כדי שהפעם זה יהיה מושלם

תלפיות, ירושלים | מכינה קד"א אמונה | www.emuna.ac.il **072-3950738**

האמת ומתוך אהבה, ואין זה סותר לכך שמציעים לו להתקרב בהדרגה.

● **הוי מתלמידיו של אהרן**

את האהבה והקירוב אנו למדים ממעשיו של אהרן דווקא.

אהרן היה כהן גדול ומופרש מכלל הציבור – "ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים", ובכל זאת הוא עצמו הלך לתת ליהודים אהבה ולקרבתם, ואפילו יהודים נמוכים במיוחד, ולא סמך על כך שאחרים יעשו את העבודה. אהרן יצא לפשר ולהשלים בין יהודים שרבו ובכך מלמד אותנו את הדרך: "יצא ממקומו ויחזור בעולם וירדוף שלום בישראל" (אבות דרבי נתן במשנתנו). הוא לא הרגיש כ"זקן ואינה לפי כבודו" וטרח דווקא בעצמו ברדיפת שלום ואהבת ישראל.

ועוד עניין מיוחד: אהרן הכהן הגדול היה זהיר מאוד מכל חשש טומאה, הוא לא היקל כלל בהלכות ונכנס לבתים זרים רק אחרי בדיקה לאן הוא נכנס ומאיפה נכנס, אבל נכנס! הוא הצליח למזג בין זהירותו המופלגת בהלכות טומאה לבין קירוב הבריות הרחוקות ביותר.

דבר דומה לגבי אהרן מצוינו בחז"ל על הפסוק שנאמר בהדלקת המנורה: "ויעש כן אהרן – מלמד שלא שינה". לכאורה מהו החידוש בכך שלא שינה? מוסבר שאף שהוא הדליק את הנרות בהתלהבות עצומה ובכוונות עמוקות וקירב את כל היהודים, את כל הנרות, לאהבת ה', יחד עם זאת הוא לא שינה מההלכות ומדקדוקיהן.

שנוכה להיות מתלמידיו של אהרן, לאהוב באמת וללא תנאי כל יהודי כפי שהוא, ומתוך כך גם לקרב אותו לתורה כפי שהיא – בלי לוותר על קצונו של יו"ד.

פרקי אבות

משה שילת

פרק א | בעבותות אהבה

ואדרבה, צריך להקדים את ביטוי האהבה בעניינים הגשמיים ולהדגיש שהאהבה היא לא רק על מנת לקרבו לתורה. אגב, כך גם יש יותר סיכוי שיתקרב.

ואם לא הצלחתי בקירוב לא הפסדתי את החלק הראשון שהוא מצוות אהבת ישראל: "וכולי האי ואולי יוכל לקרבו לתורה ועבודת ה', והן לא – לא הפסיד שכר מצוות אהבת רעים" (תניא פרק לב).

● **מקרב לתורה ולא את התורה אלי**

יש לקרב את הרחוקים לתורה ולא לקרב את התורה אליהם.

גם כשמדובר ביהודי רחוק, הדרך לקרב היא להראות לו את האמת של חיי תורה ומצוות ולהציע לו להתקדם צעד אחרי צעד עד שיצליח לקיים הכל. אסור 'לעקם' את התורה לכיוונו על מנת לקרבו אליה, על ידי פשרות וחצאי אמיתות; יהודי מתקרב דווקא כשברור לו שמגלים לו את כל

הלל אומר: הוי מתלמידיו של אהרן... אוהב את הבריות ומקרבן לתורה

(משנה יב)

מ"אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" לומד הרבי מלובביץ' כמה רעיונות, כל אחד הוא פנינה בפני עצמה:

● **לאהוב גם בריות**

צריך לאהוב כל יהודי גם אם הוא רחוק מהתורה ואפילו אם הוא "ברייה" בעלמא, כמו "יצור נבוא", שלא רואים בו שום מעלה מעבר לכך שה' בראו, וצריך לאהבו ולמשכו "בחבלי עבותות אהבה"!

כל יהודי הוא קודש קודשים. גם אם הוא רחוק מהתורה, קיימת כלפיו מצוות אהבת ישראל בשלמות ממש. גם בגלל מעלתו כחלק מכלל ישראל וגם בגלל מעלות אישיות נסתרות שיש לכל יהודי בפני עצמו.

● **אוהב וגם מקרב**

יש גם לאהוב אותו וגם לקרבו לתורה. לאהוב אותו לא על מנת לקרבו, אלא לאהוב באמת ולקרב בגלל האהבה.

אם הוא ערום מהמצוות זה מפריע לי ועליי לעזור לו להתלבש לא פחות ממה שהייתי עוזר למי שערום מבגדים, "כי תראה ערום וכיסיתו". הקירוב זהו חלק חשוב מהאהבה והדבר הכי טוב שאפשר לתת ליהודי – "אין טוב אלא תורה".

אבל האהבה מתבטאת גם בעניינים אחרים,

קולה המכני של המצלמה נשמע בכל רחבי האולם ואחריה הופיע ברק קטנטן. "צילמתי אותך תמונת פספורט", אמר הצלם, "לא יכולתי להפסיד חיוך כזה..." "אפשר לראות?", ביקשתי.

הוא הראה לי את הצילום המוצלח ביותר שהיה לי בימי חיי. נראיתי מבוגר וגם צעיר, רציני וגם שובב, עמוק וגם קליל. כל ההפכים שאני מתייגע לחבר בקרבי במשך שנים, התחברו באותו רגע חולף לנצח נצחים.

ביקשתי ממנו שישלח לי את התמונה בדוא"ל עוד היום, ולאחר מכן גיליתי לו לאיזו השגחה מופלאה היה שותף זה עתה, כדי לעורר בו ובי את האמונה. לאחר ברכת המזון ו"שבע ברכות", שבהן כובדתי לברך "אשר יצר את האדם בצלמו", יצאתי לרחוב במצב רוח מרומם וניסיתי להבין מדוע הקדוש ברוך הוא זיכה אותי לתמונת חיים כזאת.

לפנות ערב נחתה תמונתי במלוא הדרה בתיבת הדוא"ל שלי. כאשר ראיתי את פניי המאירות בחיוך, נזכרתי במחשבה שהתלוותה אליהן, והבנתי מיד מדוע זכיתי באור ההשגחה: הצלחתי להיחלץ לרגע קט ממהום רצינותי ולצחוק על עצמי. כאשר אדם חש שהוא במשקל נוצה, רוח ההשגחה מנשבת בו ומוליכה אותו בנתיבי הפלא.

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

אשר יצר את הפספורט בצלמו

בטבעיות לנוכח צלם משועמם באיזו חנות צילום אקראית? ! העויתי את פניי בחיוך מלאכותי, ניסיתי לחשוב מחשבות מצחיקות, להיזכר באיזו בדיחה מוצלחת ונכנסתי לריכוך. העולם נראה לי באותו רגע משמים. מחשבתי הלכה והסתבכה ומצאתי את עצמי מתלבט בעניין כה מגוחך. ואז תפסתי את עצמי: איזו שטות! שוב נלכדת בעלמא דשקרא...

חיוך רחב עלה על שפתיי. כמעט פרצתי בצחוק לנוכח מחשבות ההבל הללו.

לפתע ראיתי מולי כוונת של מצלמה משוכללת.

"תסדר את הזקן!", קרא הצלם, צעיר נמרץ כבן עשרים, שאינו שומר לעת עתה תורה ומצוות. נערתתי לבקשתו בחיוך גובר.

ערב אחד ביקש ממני עורך של כתב עת, שאשלח תמונת פנים כדי שתתנוסס לצד סיפורי במדור הסיפורים. ניסיתי להתחמק מגזירתו, אבל הוא הבהיר לי שזהו תנאי הכרחי כדי לכתוב אצלם. ועוד אמר: "אני מבקש שזו תהיה תמונה מוצלחת שבה אתה נראה מחייך בטבעיות".

זה כבר נשמע לי מוגזם, גם לכפות עלי הפרסם את תמונתי וגם לדרוש ממני לחייך בטבעיות! אבל בגילי המתקדם ידעתי היטב שיש דברים רבים בחיים שאדם חייב לעשות בניגוד לרצונו, כמו שאמרנו חז"ל "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני".

"אני צריך את התמונה למחר בערב", חתם העורך את שיחתנו.

למחרת, בשעת בוקר מאוחרת, שמתי את פעמיי לרחוב יפו כדי למצוא חנות צילום.

באחת הסמטאות בנחלאות פנה אלי יהודי שהכרתי וביקש שאצטרף לסיומה של סעודת "שבע ברכות" של קרובו כדי להשלים מניין. הוא הבטיח לי שמדובר ברבע שעה בלבד.

נכנסתי פנימה, לחצתי את יד החתן שלא הכרתי, נטלתי ידיים ובירכתי "המוציא" על זוג לחמניות קטנטנות.

בעודי סועד חשבתי על צילום הפספורט הצפוי לי, עניין זעיר אנפין שפתאום הטריד אותי. אמנם אני מחייך לעתים לא רחוקות, אבל איך אחייך

השכנה מתעניינת ביהדות?? שלחו אותה ל **ראשיהודי** אימייל: ry@neto.net.il • 02-6791122

כולל תרשימים, תמונות ואיורים

שבת

מאת הרב יוסף צבי רימון

הלכות שבת מן המקורות ועד ההלכה למעשה

חווית לימוד מעמיקה בשיטת "הלכה ממקורה"
ופסיקה הלכתית אקטואלית בסוגיות שבת

שיעורי השקה פתוחים לקהל

ירוחם ♦ מודיעין ♦ לוד ♦ גבעת שמואל
בית שמש ♦ רעננה ♦ ירושלים ♦ רמת גן
פרטים בדף הפייסבוק ובאתר סולמות

ותיקין's plus

בקרוב גם ב:

ניתן לרכוש את הספר: באתר סולמות - sulamot.org

בטל. 02-5474547 ובחנויות:

צבי יחזקאלי

מעניין שרובנו לא מאוזנים לאותו כיוון. מה יותר קל, להקשיב לשיעור או להקשיב לאישה שעה ביום? כמה קל לחשוב על כל משימות היום וכמה קשה לשמור את המחשבה בתפילת עמידה. אוי, קו שכמוני.

בחיפוש אחרי מרכז העולם

קשה לי לעצור ולהרגיש, לחוות כאב בלי לשאול נו? לאן הולכים?
מעניין שרובנו לא מאוזנים לאותו כיוון. מה יותר קל - לדבר שעות בטלפון או לדבר שעה אחת ביום עם ה' יתברך? מה יותר קל, להקשיב לשיעור או להקשיב לאישה שעה ביום? כמה קל לחשוב על כל משימות היום וכמה קשה לשמור את המחשבה בתפילת עמידה. אוי, קו שכמוני. טוב, זה לא הזמן להצטער אלא להבין שיש אי שם עיגול מתוק של רגש שאליו ה' רוצה שאגיע. במקום לחשוב למה החיים הקוויים בורחים מכאב, עדיף ללכת אליו. קר-מעגל, ים-יבשה, אני שם בנייהם, מדייק את נקודת האמצע, מאיפה אני בא ולאן אני הולך כדי להיות באמצע.
אולי זו הכוונה למה שנאמר בגמרא שחיפשו את נקודת האמצע של העולם. והנה הוא בדיוק במקום שאתה עומד, אתה האמצע והלב של העולם; אז פשוט חפש אותו בפנים, בין הקו למעגל.
הסתיימה ההתבודדות. אני יוצא לעצור בקו בתוך המעגל שיסתובב סביבי.
ואיפה אתם בעולם?

השמאל הדוחה לימין המקרבת?
השם יתברך, כדי למצוא אמצע צריך להכיר את הקצוות? כנראה שאין ברירה, בדרך לאותה נקודה יהודית של האמצע המדויק והנכון צריך לעבור ולבחון את שני סוגי ההתנהגויות, לחיות רק עם שכל בלי לב ולהרגיש את מציאות ה' בלב כאילו אין שכל. לעשות מצווה כאילו היא הכי חשובה בעולם, ומנגד לבטל אותה כי התורה החליטה שיש סדר חשיבות אחר. באיזה צד יותר נוח לי? מה אני מביא איתי ולהיכן קשה לי להתקדם?
התנועה הטבעית שלי היא של קו ישר - עולה, מתקדם, מתקתק וממשיך הלאה. מאמין שכך נראית צמיחה - קו ישר, החלטי ולא מתפתל. אבל רגע, מה עם תנועת המעגל? מתי אתה הולך סביב אותה נקודה, או יותר נכון הנקודה סובבת אותך ואתה פשוט מונח שם ומרגיש? מתי זה קורה?
תוצאות בדיקת הקצוות מעלות שאני יותר קו מאשר עיגול. כנראה שזה לא סתם, יותר קשה ליהודי ב-2018 להיות עיגול, או לפחות לי. הדם הקווי שואף למעלה. איפה שכחנו להרגיש? ממש, בעוצמה, כאילו אין קו מלחיץ של זמן?

עומד ביער, מסתכל אל השמיים, אל האדמה, מחפש. שקט כפה, ותזוית בגוף. אלו הרגעים בהתבודדות שהשקט לא נוח.
אני רוצה לומר משהו, ומשום מה זה לא יוצא החוצה, מנסה לנסח את הדברים. מרגיש טמבל, "מה, שכחת איך לדבר?" אני שומע לגלוג מבפנים.
ריבוננו של עולם, אני... לא ממש יודע. טוב, זה לא הולך.
פתאום שמתי לב שבמקום לצעוד ישר 'דוך' בין העצים, אני מסתובב במעגלים. אני מתחיל לבחון את התנועה, מעגלים וקווים.
ה' יתברך אני תמיד נדרש לאיזון, זה רוב עבודתו של היהודי. להיות שם בין הדין לחסד, בין השכל ללב, בין החכם לתם, בין הקיצוני למתון, בין הגבול לפריצת הגבול... חתיכת משימה, בכל רגע לנווט בין הקצוות ולהיות מדויק.
איך מגוונים נכון? רגע אחד להחמיר במצווה ורגע שני להבין שהסיטואציה התחלפה ועכשיו נדרש ממני להקל, מאיפה המיומנות להחליף את ההיכונים במציאות של בית, אישה וילדים, בין

השפת נעים הנשמורת

איפה נהיה בשבת?

שבת באומן במהיר מדהים!

רק \$495 כולל הכל!

כולל: טיסות > מזוודה > נסיעות פנים > סעודות > לינה במלג'ית מפוארת

פרשת פנחס יציאה: יום 5/7 8/7 בוקר חזרה: יום 8/7 8/7 בוקר כניסת שבת באומן: 20:41	פרשת מטות מסעי יציאה: יום 12/7 12/7 ערב חזרה: יום ראשון 15/7 בוקר כניסת שבת באומן: 20:37	פרשת עקב יציאה: יום חמישי 2/8 ערב חזרה: יום ראשון 5/8 בוקר כניסת שבת באומן: 20:12
פרשת שופטים יציאה: יום חמישי 16/8 ערב חזרה: יום ראשון 19/8 בוקר כניסת שבת באומן: 19:49	פרשת כי תצא יציאה: יום חמישי 23/8 ערב חזרה: יום ראשון 26/8 בוקר כניסת שבת באומן: 19:35	פרשת כי תבוא יציאה: יום חמישי 30/8 ערב חזרה: יום ראשון 2/9 בוקר כניסת שבת באומן: 19:21

ההרשמה בעיצומה
אומן ראש השנה מבצע כרטיס טיסה בדולר יציא לדוך!

אפשרות לשדרוג למלון היקרה חושי

רוצים להוסיף קומה בלימוד? מסלול לימוד לבחורים חדש

שיעור ד' ומעלה

לפרטים: הרב גדעון רוזנטל 054-9774437

בבית המדרש גבעת שמואל מלמדים:
הרב מרדכי שטרנברג, הרב צבי לבנברג, הרב דוד טורנר

אברכים המעוניינים להצטרף לחבורה הקיימת

מוזמנים לפנות: אברהם עמרוסי 050-9111947

בית המדרש קהילתי | רח' עוזי חיטמן 4, גבעת שמואל

מוקד הזמנות: 02-6338444

www.ntours.net info@ntours.net

סניף ראשי - ירושלים: עבודת ישראל 1 | בני ברק: חברון 27 | אלעד: אבן גבירול 18 | ביתר עילית: המגיד מערובי 71

שירותי: לינה, נסיעות, קניית ציודים, טיסות, קניית כרטיסים, קניית כרטיסים, קניית כרטיסים, קניית כרטיסים

יתקיים בע"ה ביום חמישי,

ד' מנחם אב תשע"ח

(19.7.2018)

בבית הכנסת היכל רחמים, רחוב ש"י עגנון 7 גבעת שמואל

מושב שחרית « משפט, הלכה ולשון

התכנסות	09:00
פתיחה: מנחה יום העיון, מנכ"ל הקתדרה ד"ר שי שגב	09:15
ברכת יו"ר המועצה הדתית, יעקב רייכר	
שופט בית המשפט העליון, נעם סולברג: לשפוט בצדק	09:30
חתן הפרס, הרב יואל בן נון: הלכה לא עוקרת מקרא	10:15
סופר וראש ישיבה, הרב חיים סבתו: החטא הראשון במקרא	10:45
הפסקה	11:15
ד"ר שי שגב: במה הלשון העברית היא לשון הקודש?	11:25
הרב ד"ר יהודה יונגסטור: תורה שבעל פה זו תורה שבכתב	12:00
הרב ד"ר משה רט: דע מה שתשיב - זו האמת	12:30
פרופ' יואל אליצור: הלשון מכריזה על תקופתה	13:00
הפסקת צהריים, ארוחה והצגה של תאטרון אספקלריא	13:30

מושב מנחה « תורה במבחן ההיגיון

הרב יאיר גזבר, ראש הישיבה לצעירים:	14:45
עולם הדרש הוא העומק האמיתי של הפשט	
הרב שמואל יניב, נשיא הקתדרה:	15:15
ההיגיון הצרוף מוכיח שרק מאלוקים יכולה להתקבל תורתנו	
ראש ישיבה הרב יצחק שילת: אותיות התורה מעידות	15:45
הפסקה	16:00
רב היישוב שילה, אלחנן בן נון, אחי חתן הפרס:	16:30
חידושים מבית אבא ואמא	
הרב יעקב מדן, ראש ישיבת הר עציון ותלמידו של חתן הפרס:	17:00
"נדב ואביהוא - בין קדושה לחטא; יעקב אבינו - בין אמת לשקר"	
השר לענייני ירושלים זאב אלקין:	18:00
תורה שחברה אותי לשורשים	
תפילת מנחה	18:30

מושב ערבית « הענקת הפרס

הרב הגאון חיים דרוקמן שליט"א,	18:45
ראש ישיבות ואולפנות בני עקיבא	
פרופ' שלום רוזנברג: "הוא ראוי לפרס"	19:45
ראש העיר גבעת שמואל, מר יוסי ברודני	20:00
הרב איתיאל בר-לוי, ראש המחלקה לתרבות תורנית	20:10
דברים בשם המשפחה	20:20
הרב יעקב מדן: "רבי ומורי"	20:30
הרב שמואל יניב, ברכות והענקת הפרס	20:45
חתן הפרס, הרב יואל בן נון	21:00
תפילת ערבית	

לעילוי נשמת יעקב בן יחיאל מיכאל אקרמן

כפשו בגוגל
קתדרה גבעת
שמואל

יום העיון השנתי של
הקתדרה לתורה
ולחכמה בגבעת שמואל

בנושא:

מגובה העיניים לגובה השמיים

מנחה: ד"ר שי שגב

וטקס הענקת
פרס היצירה
התורנית,

ע"ש הרצ"ה קוק זצ"ל
לשנת תשע"ח

לרב יואל בן נון שליט"א

"ניצחוני בני, ניצחוני" חוצפה כלפי שמיא כבן המתחטא על אביו, מה, מתי, האם, כמה ואיך?

נשיאת הפכים

הרב דוד מאיר דרוקמן

רב העיר קרית מוצקין

לעיתים, האב, במטרה לחנך את בנו, מסתיר פניו מפני הבן. האב, באופן מכוון, יוצר 'דיסטאנץ' בינו לבין בנו.

נשאלת השאלה: למה מצפה האב, שבנו יתמלא בטרוניה כלפיו? שעקב הריחוק יחדל הבן מלכבד את אביו?! או שמא, מבקש האב, שהבן יקבל את הגזירה בהכנעה הנובעת מאמונה בצדקת דרכו של האב? התשובה לכך מורכבת:

האב במפורש מצפה שלמרות הנהגתו כלפי הבן באופן של "גבורה", יבין הבן שהאב נשאר אב. ועל אף פניו הזועפות, מצוות כיבוד אב נותרה בעינה והבן יקבל על עצמו את הדין.

ברם, מאידך, באופן 'לא רשמי' האב ממתין לשאלה: "אבא, למה?!", "עד מתי?!" וכך מצאנו בהשתפכיות הנפש של דוד המלך - שתי תנועות הפוכות: מצד אחד דוד מקבל על עצמו את הדין ואומר "חסד ומשפט אשירה", היינו: אני מזמר ושר גם בשעה שחסד ה' עלי, וגם בעת שהוא יתברך נוהג עמי באופן של "משפט".

והנה, מצאנו שדוד המלך גם לא מהסס להתריס כלפי שמיא: "עד מתי יחרף צר?!", "עד מתי רשעים יעלוזו?"

הכיצד אפשר להחיל בנפש אחת שני ניגודים קוטביים שכאלה?

אכן, זה 'פנטז' השמור רק ליהודים: כאשר הקב"ה מסתתר מאיתנו, מצד אחד אנו מקבלים ייסורים באהבה, ובמקביל אנו 'לא מוותרים' ומתחננים ומבקשים מאל מסתתר "היגלה נא".

לאמור: כאשר רק מסלול אחד נטו 'חוגג', והוא - הצעקה "מדוע", זה עלול אכן להתפרש כהתרסה כלפי שמיא. לא כן, כאשר גם המסלול השני מתרחש - קבלת ההעלם וההסתר בנימה של "צידוק הדין". כאשר שני אלה מתקיימים ביחד - אז מובן שה' חוצפא כלפי שמיא" איננה סתם עזות מצח, אלא רצון אמיתי וכנה לזכות ל"גלה כבוד מלכותך עלינו".

הקב"ה מתרחק מאיתנו לא כדי ש'נוותר לו', אלא במפורש כדי שהסתרתו תגרום שנחפש אותו (אגב, על רעיון זה מיוסד שיר השירים). אבינו שבשמים מעניק לנו כוחות וממתין לקיום ההפכים: גם קבלת הדין, ובמקביל, ולא פחות, התביעה והצעקה: "עד מתי".

לנסתר אין ביטחונות

רוני פרינץ

התרסה כלפי שמיא נוגעת ברצון שבין השורות, המבצבץ מבין המילים. לחכם ומבין מדעתו מוסרים ראשי פרקים והוא ידע להבחין שהתפוחים הנתונים ברשתות של כסף, תפוחי זהב הם (פתיחה למורה נבוכים). מציץ מן החרכים, שכרי הדיבורים, חורי השתיקה.

אבל לפעמים גם רמזים אין. רק הרצון הנסתר. כזה שהמילים לא יכולות להביע. אדרבה, כל ניסיון לבטא את הרצון הפנימי בכלים ברורים וגדורים הוא פרדוקס. אי אפשר לבקש את הזולת שידע אותך, שיכיר ויתוודע לאשר "ליבא לפומא לא גליא" (וזהר חדש בראשית ד). סוד אמיתי אינו יכול להתגלות. הבקשה עצמה שומטת את הקרקע מהסתודדות, מהאותנטיות האינטימית.

אבל מיניה וביה, גם הזולת, אליו פונה כמיהת הנסתר, אי אפשר שידע ויבין, "אין איש יודע מה בליבו של חברו" (פסחים נד). כשם שאי אפשר לפרש את הסוד, כך על אחת כמה וכמה לא יתכן שהזולת יתפוס ויבין את שהדובר לא מעלה על שפתו. שמא נתייחס לנאמר בלבד? לכתוב בספרים? לחתוך ופסוק? - לא ממש.

גם הרצון הגלוי, האומר לבלעם "קום לך איתם" (במדבר כב) הוא למעשה רצונו של בלעם: "בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו" (מכות ט). מסתבר שגם הנגלה הוא חמקמק. מה שנראה כמשקף בבהירות את רצון הזולת, משקף לעיתים אותנו בלבד. אז מה כן? ההתייחסות לנגלה מכבדת את הדובר. לפרשן את הזולת ללא הזמנה זו חוצפה. לשאלה, מתי הדובר מעוניין בהסתרת פניו ומתי הוא דווקא מעוניין בחשיפת הנסתר - אין הכרעה (יעיני ברכות ז). הסתרה, תריס והתרסה מתכתבות זו עם זו.

יש תורות שצריך להבין לבד. מי שהדבר בווער בו, עד שהוא מוכן לקחת סיכונים, להרוג ולהיהרג כפנחס, כנראה שהוא "בפנים" וההתרסה חושפת את רצונו הפנימי. אלא שגם אז אין ביטחונות, ההצלחה של פנחס היא לפני כן הטרגדיה של נדב ואביהוא שנעזברו בו, ואחרי כן שוב, סיפורו הטראגי משהו של אליהו (שער הגלגלים הקדמה לג).

לנסתר אין כללים. אולי קשה איתו, אבל אי אפשר בלעדיו.

סמוך יותר אליו יתברך

יהושע מילר

הוצאת הספרים קורן ומגיד

בין בני זוג, העמדת פנים כאילו הכל בסדר היא אחת הדרכים הכי יעילות לחבלה בקשר. חוסר הפנות מיד ישודר לזולת, שכמובן מצידו מעוניין באהבה והערכה אמיתית, ולא שי'רצו אותו. לכן העמדת הפנים גם לא תשיג את מה שמעמיד הפנים מבקש. בנוסף, איכות הנוכחות של מי שמעמיד את פניו נפגמת אנושות, לא רק עבור הזולת, שמעוניין בנוכחות מלאה, לבבית וכנה של בן הזוג שלו. אלא אצלו, אצל מעמיד הפנים - הוא משדר שדר פנימי לעצמו שמולו אינו בן שיח אמיתי, הוא לא חבר קרוב, הוא לא בן בריתו, לא כדאי לחשוף את עצמו בנוכחותו. ואמונה כזאת היא שכבה של קרח על הקשר.

באופן דומה, כנות היא רכיב חיוני בקשר עמוק ומוחשי עם ריבוננו של עולם. אם נפנה אל ה' רק שעה שאנו ניצבים מול קהל, או חזים בבן המהול שלנו, ואילו כשהרופא מבשר לנו על מותו של חבר מעדיפים אנו לפנות אחרי השבעה לפח של ליטר גלידה, אנחנו בירדיים חוסמים את האפשרות לחוויה עמוקה של נוכחות ה' בחיינו. במקרה כזה ה' לא יותר קרוב אלינו מ'רחוק משפחה' שמגיע לשמחות ואנחנו מחייכים אליו אבל לעולם לא מוזכרים לו על קושי שיש לנו בהורות או עם החברים.

יש התגלויות רבות של ה' בעולם. יש גם התגלות של דין. גם זה ה'. יש שמות של ה' שהם שמות של דין. אנחנו צריכים להפנים שכמו שהסבל שלנו אמיתי וצורם, ככה גם הדין הוא אמיתי, הוא פן של התגלות ה', הוא לא טעות בייצור, או התעלמות. חוויית הדין הזה שכל כך כואב כדין שמגיע ישירות מאת ה' זאת גם דבקות, כפי שכותב רבי נחמן בשיחות הר"ן: "... באמת בוודאי אינם יסורים קטנים... כי נוטלין ממני הבריאות גופי, מי נוטל ממני הבריאות? השם יתברך! אם כן אני נדבק בו יתברך... אם כן אדרבא, עתה הוא סמוך יותר אליו יתברך".

היהדות אפשרה לעולם להתבגר מהאמונה הכוזבת שכל מה שטוב הוא מהאלים הטובים וכל מה שרע מגיע מזולתם - אנחנו צריכים להתבגר גם בליבנו פנימה מהנטייה הזאת. גם ברגעים קשים אני קשור לה' ופונה אליו תוך תיאור כנה של המציאות הרגשית שלי, בלי זיוף וכלי עידון. ובשיבה לזוג הנ"ל - גם ברגעים כאלה אנחנו נשואים. עם הזמן נגלה שדווקא הרגעים האלה חיברו אותנו ממקום עמוק יותר.

פרסומי ישראל | צמוד למוד תשומת הבהיה 5/18

צילום: משה מילר

אלון מורה

עושים כבוד להתיישבות

www.elonmoreh.co.il

קהילה תורנית שהיא משפחה | תחושת שליחות ויצירה
נוף שומרוני מדהים | מוסדות חינוך מקומיים מהגיל
הרך ועד ישיבה גבוהה | מבחר שירותים לתושב

דירות 4,5,6, חדרים מרווחים, מחסן לכל דירה
מרפסות גדולות, גינות ופנטהאוזים

החל מ- **940,000 ₪**

לפרטים: **050-5391097**

מרכז מידע אמנה | **1-800-260-240**
www.amana.co.il

יקרת הגעגועים

הקשה מורי, על מה שאמרו חז"ל בכל יום מכרוז בת קול אוי לבריות מעלכונה של תורה (אבות ו, ב), והקשה: אם הכרוז נשמע, למה לא ימצא אדם שומע. ואם אי אפשר לשמוע, אם כן הכרוז למה. וביאר ז"ל כי למעלה הוא עולם המחשבות, ואין אומר ואין דברים, והכרוז הוא מחשבות והרהורי לב לטוב, ולכך אין רשע שאין לו הרהורים טובים בכל יום, מכח הכרוז, ובכוא הרהורים הטובים מפנה ומעביר מלב, ומפנה לבו לבטלה.

תולדות יעקב יוסף, צו ד"ה והמפנה

הבעל שם טוב הקדוש מלמד שהמיית הלב והרהורי התשובה שלנו מגיעים מכוח הכרוז העליון, והתפקיד שלנו הוא להיענות להם. בדברים אלו טמון יסוד בעניין בניית קשר האהבה שלנו עם ה' יתברך: נקודת מפתח בעבודת הנפש של חיזוק קשר האהבה, היא היכולת לזהות בפנימיותנו את הגעגועים שאנחנו מרגישים אליו יתברך. זיהוי זה מאפשר לרתום רגשות אלה למלאכת הקודש של פיתוח האהבה.

מציאות זו מוכרת ומוחשית כשמדובר באהבה לבני אדם, וניתן ללמוד מכך גם לאהבה שלנו לה' יתברך: כשאדם חש שהוא מתגעגע לרעייתו או לחברו, עומדות בפניו שתי דרכים: האחת, להתעלם מהגעגועים, וממילא לגרום להם להיחלש, ולעיתים אף להיעלם לחלוטין. השנייה, להתמקד בגעגועים אלו, לחוש ולהרגיש אותם. ההתמקדות בגעגועים, בתחושת החוסר ובהשתוקקות כלפי השני, מעצימה ומגבירה את הרגש. וכשמרגישים את הגעגועים כמלאו פנימיות הלב, האהבה מתעצמת מאוד.

עניין זה משמעותי במיוחד כשמדובר על הקשר אל ה' יתברך. עלינו לזהות ולהבחין בגעגועים ובכיסופים שקיימים בנו אל ה' יתברך. האדמו"ר מפאסצ'נה הי"ד מדבר על כך שנפש האדם כל הזמן הומה, מתגעגעת וכוספת לה', אך האדם שאינו רגיש ואינו מאזין לנפשו, אינו שומע את צעקותיה ושועתה. וכך הוא כותב: "נפשו של ההידו"ט אינה חדלה מלהתענע ומלפרס, מלצעוק ומלהתחנן על נמיכות עצמו וכו'. והוא - או שאינו מרגיש מאומה, מפני שאינו נותן לב להקשיב את יללות וגניחות עניה סוערה זו וכו', או שמרגיש הוא, רק כיון שגם בשעה שמרגיש, רצונו דעתו ומחשבותיו ברפש דברי העולם נתונים, לכן גם המיית נפשו וקולה לקול ענות (קול חלש) הוא שומע" (הכשרת האברכים, פרק ד).

עלינו להטות אוזן ולהקשיב לרגשותינו, לשמוע את צעקת נפשנו ואת געגועיה לה' יתברך. לפעמים נראה כאילו נוח יותר להתעלם ולהמשיך בשגרת החיים, אך הבעל שם טוב ובעקבותיו האדמו"ר מפאסצ'נה מלמדים שמדובר בקולות פנימיים, אלווקיים ואמיתיים, שמוכרחים לקבל את תשומת הלב שלנו. געגועים שאינם באים לשווא, אלא לצורך התעוררות מתרדמה רוחנית. געגועים אלו הם גם במישור האישי - להרגיש את הכיסופים שלנו לה' יתברך, עד כמה אנו משתוקקים ורוצים להתקרב אליו ולעשות את רוק את רצונו; וגם במישור הכללי - להרגיש עד כמה חסרה לנו המציאות של גילוי שכינה, עד כמה חסרים לנו בית המקדש, נבואה, מלכות וסנהדרין. כשאדם מתבונן בכך, מודע לחסר הגדול ומשתוקק למילוי, אזי מלבד שיפור המעשים שנגרם כתוצאה מכך - מתעצמת בו אהבתו לאבינו שבשמים.

זאת רק שארית

לפני שתיים-עשרה שנה, בעיצומה של מלחמת לבנון השנייה, הטלפון בבית צלצל. על הקו היתה אישה מארגון עזר מציון, שביקשה לדבר עם אחי הגדול. התברר שהוא נמצא מתאים לתרום מח-עצם, אך הוא לא היה באותה תקופה בארץ. שאלתי אם להודיע לו לחזור, והיא אמרה שלא. למחרת היא התקשרה וביקשה אותי, עבור אותה תרומה.

היא הודיעה לי שעלי לעבור עוד כמה בדיקות קטנות כדי לוודא התאמה מושלמת. אי אפשר לתאר את הרגעים האלה, הלב דוהר, זאת הרגשה גדולה מהחיים אבל מחוברת עמוק עמוק אל מקור החיים, המקום הפנימי השקט והוודאי שמתחת לכל סערות העולם. אחרי כמה בדיקות נמצאתי מתאימה באופן מוחלט.

מסע דרך החיים

איך אדם מתכונן ליום שבו כדוריות הדם שלו יוצאות למסע הצלה? שבו הוא מבין שהוא נבחר לתפקיד נעלה במיוחד? עד היום אין לי מושג, בעיקר התרגשת מאוד. באותם ימים לא ידעתי למי אני תורמת, על פי הנהלים מותר לגלות רק לאחר שנה. ידעתי רק שזו אישה מבוגרת ממני. בעיצומו של חול המועד סוכות, היום בו נקבעה התרומה, הגענו אל בית החולים שניידר. התמקמתי על הכורסה, פתחו לי ורידים בשתי הידיים, וחיברו אל המכונה שמוציאה את הדם מצד אחד, אוספת אליה את תאי מח העצם, ומחזירה מהצד השני. כך במעגלים, במשך כמה שעות, עד שכמות התאים המבוקשת נאספת. חשבתי לקרוא בזמן הזה תהילים, להתכוון, להיות רוחנית. בפועל, לא ממש הצלחתי. היה קשה להחזיק את הסידור עם הצינורות בידיים, והחיים סחפו אותי ואת כל מי שבחדר לשיחות יומיומיות, אנושיות וקרובות. היינו על הקרקע, המסע להצלת החיים עבר דרך החיים.

אחרי שש שעות הרופאים הודיעו שנדרשת כמות גדולה יותר ולכן ביקשו ממני להגיע גם למחרת. החלטנו לא לנסוע חזרה הביתה, אלא להישאר לישון במרכז. הייתי תשושה. נשענתי על המיטה בבית של סבא וסבתא, בידיים שלי עדיין תקועות מחטים מכאיבות, כדי לחסוך את פתיחת הווריד למחרת. רציתי הביתה. רציתי לעכל מה שעשיתי היום, אבל לא היה לי שקט. אימא שלי הגיעה והתיישבה לידי, היא ליטפה וניסתה לעודד: תחשבי על מה שעשית, ממש ברגעים אלה החולה מקבלת את העירוי. לא הצלחתי להקשיב לה עד הסוף, הבכי פרץ ממני החוצה. קמתי במהירות והלכתי אל חדר צדדי, מרפסת סגורה שכמעט ונושקת לבניין אחר. מהבניין הוא עלתה, בתזמון מושלם כמו שרק ריבונו של עולם יודע, נגינת כינור. זה היה הבכי הכי טהור שידעתי בחיי.

הסיפור האמיתי

לשמחתי, התרומה הצליחה. שנה לאחר מכן פגשתי את ג', האישה שבדמה זורם מעט מדמי. המפגש היה מרגש, אבל מה שקרה אחרי הפליא אותי ממש והוא הסיפור האמיתי בעיניי, כי מאז ועד היום היא מקפידה להתקשר אלי בכל חג, לשאול לשלומי ולספר לי את שלומה, בהודיה שרק מי שהיתה על סף המוות יודעת להוקיר.

בערב שבועות האחרון היא התקשרה וסיפרה לי שהשנה היא תהיה בת שבעים, היא לא האמינה שתגיע לגיל הזה. הריפוי, כך היא סיפרה לי, מתרחש לאורך זמן. רק בשנה האחרונה חזרה אליה היכולת להזיע. לכאורה, חלום לא להזיע, ועוד בקיץ שלנו. אלא שהזעה היא אחד מסימני הבריאות הגדולים, למוח אסור להתחמם כל כך, הזיעה מקררת ועוזרת. ובנוסף היא חוותה השנה שיפור בכמה אינדיקציות נוספות בדם. מעל עשר שנים והריפוי נמשך, היא תיארה, והוא פלאי כל כך, מפני שהוא עובד לפי סדר החשיבות. כל המערכות החיוניות הבריאו מיד לאחר התרומה, והיום מבריאות המערכות המשניות בחשיבותן. הן המתינו לזמן שלהן. אנשים כושפים על הגוף בגלל שהחומר עושה המון בעיות לנפש, כהגדרתה, אבל התפקוד של הגוף הוא אלוקי לגמרי ואנחנו צריכים לראות את זה. איך הכל עובד יחד, ובסדר עדיפויות מושלם.

השארית השקופה

נשארתי נדהמת. חשבתי לעצמי: אם אצל המקבלת יש כאלה פלאים, מה קורה בגוף המקור. איך סדרי העדיפויות מסונכרנים עם הבריאה, ואני לא ייקרתי את זה כי הציקו לי דברים קטנים ולא משמעותיים. הפכתי את הטפל לעיקר ולא קלטתי כמה בריאות כבר מתחוללת בתוכי, בחסדי שמים.

ימימה קוראת לזה "שארית". אחרי שמגקים את האבנים הגדולות ועוברים את עיקר הריפוי והתיקון בנפש, לפעמים נשארת שארית קטנה אך מציקה מאוד. קליפה שקופה שאנחנו כמהים לקלף. ולמרות שהיא טפל, אנחנו הופכים אותה לעיקר ולא מעריכים את מה שכבר זכינו לתקן. העבודה מולה היא להפוך את המבט, לראות מה כבר עובד, מה כבר מתוקן, לשים מול העיניים את העיקר ולראות את סדר העדיפויות האלוקי שבו מתנהלים חיינו.

זה דיבור לשלושת השבועות, כי עברנו כל כך הרבה, תיקנו כל כך הרבה. הסיכון מאחורינו, הסיכון מלפנינו. נשארה שארית קטנה, כמעט טפלה, השאלה היא לאן פגונות עינינו. התהליכים מתרחשים בקצב אדי, הריפוי הולך ומתחולל כל הזמן, גם לנגד עינינו ממש וגם ברבדים נסתרים, ואנחנו לא רואים כי מציקה לנו השארית המיותרת, השקופה. כל מה שצריך זה מבט מעורר שיראה לנו יש ולא אין. כמה בריאות מתחוללת בתוכנו, כמה הלב חזק, כמה הוא פועם ומכין את עצמו בכל יום ובכל רגע לקראת הנפלאות הבאות עלינו. שנוכה לראותן במהרה עין בעין, בעזרת ה'.

ועידה ראשונה של איגוד בתי הדין לממונות בישראל

יום שני ד' אב תשע"ח

אולם ג'נסיס מלון גני ירושלים, ירושלים (כניסה לעיר)

14:00 מושב ראשון, מושב פנימי: סיכומים אתגרים הצבעות

16:00 מושב שני מושב הלכת

פאנל בהנחית הרב אוריאל אליהו - ראש כולל ואב"ד
כרמי משפט, ענב - התמודדות עם טענת "קים ליה"

בהשתתפות:

הרב ניר אביב - אב"ד כוכב יעקב,

איגוד בתי הדין לממונות בישראל

הרב אהרן פלדמן - מנהל רשת בתי הדין ארץ חמדה

הרב אפרים שימלמן - אב"ד מודיעין ודיין קריית אונגוואר

הרב משה פרקוביץ - אב"ד מודיעין ובורר פוניבז'

מר נפתלי גולדברג - עו"ד טו"ר

18:00 - כללי "קים ליה" הלכה למעשה מפי רבותינו שליט"א

הרה"ג אריה שטרן - רבה הראשי של ירושלים -

נשיא האיגוד

הרה"ג דב ליאור - נשיא האיגוד

הרה"ג רצון ערוסי - רב העיר קרית אונגו

חבר מועצת הרבנות הראשית

ויו"ר הליכות עם ישראל

הרה"ג אליעזר איגרא - חבר בית הדין הגדול

מנחה

20:00 מושב שלישי מושב משפטי

שלמה בן מנחם - עו"ד, יו"ר ועדת בתי דין לממונות

של לשכת עורכי הדין מחוז ירושלים

קידום שיתוף הפעולה בין בתי הדין לממונות ללשכת עורכי הדין

ערבית

21:30 שעה משוערת לסיום

- יוגש כיבוד קל כל הציבור מוזמן -

לפרטים, מזכירות האיגוד: 054-2536095

מתמטיקה והגר"א?

גם אתה רואה את יעודך בחינוך?

בא והצטרף ללימודי תואר ראשון ותעודת הוראה בתושב"ע ומתמטיקה

מחזור רביעי מיוחד לבני תורה

התכנית מיועדת לתלמידי חכמים המשמשים בהוראה, או מתכוננים לכך. מיועד גם לבעלי תואר ראשון המעוניינים בהרחבת הסמכה למתמטיקה

התכנית מקוצרת ומותאמת לרמת הלומדים

כמו כן נמשך הרישום לתכנית הרמי"ם בשאר התחומים

מכללה ירושלים
איכות אקדמית תורנית חינוכית

המחלקה ללימודי גברים תכנית רמי"ם

02-6750987

rishumramim@michlalah.edu

פרשת בלק | יצירת המופת האבודה

בשביל הקרדינל ברברני, נעלמה מעין הציבור במהלך המאה ה-18. איש לא ידע מה עלה בגורלה. מאהון הנדהם הבין שהוא חוזה בתמונה האבודה של פוסן.

הוא הגיע למכירה והציע לרכוש את התמונה. כשדמות בסדר הגודל של סר דניס מציעה מחיר לתמונה, יתר הקונים הפוטנציאליים מבינים שהוא יודע דבר-מה שהם אינם יודעים, ומציעים מחיר משלהם. לבסוף הצליח סר דניס לקנות את התמונה ב-155 אלף ליש"ט. כעבור שנים אחדות מכר אותה ללורד רוטשילד במחיר היאה לה, 4.5 מיליון ליש"ט, והקונה תרם אותה למוזיאון ישראל בירושלים והקדישה לזכר סר ישעיה ברלין. היא תלויה שם כיום.

אני מכיר את הסיפור הזה משום שהרציתי על התמונה יחד עם מנהל הגלריה הלאומית של לונדון דאו, ניל מקגרגור, לבקשתו של הלורד רוטשילד, כאשר היא הוצגה בלונדון לקראת הצבתה במשכנה הקבוע בישראל. ואני מספר אותו משום שהוא ממחיש היטב כיצד אפשר להפסיד ירושה - ומורשת - שלא תסולא בפז כאשר, מחמת שאיננו אוהבים אותה, איננו מבינים את ערכה האמיתי. מכאן אפשר לגזור גם מסקנה חיובית: אנו יורשים את מה שאנחנו אוהבים באמת.

זהו מוסר ההשכל של סיפור בנות צלפחד. ניזכר בו בקצרה: צלפחד משבט מנשה נפטר במדבר, לפני שהארץ נחלקה לנחלות. הוא הותיר חמש בנות, ובנים לא היו לו. הבנות באו לפני משה ואמרו שלא יהיה זה הוגן שהמשפחה תאבד את נחלתה רק משום שאין בה בנים. משה שאל את הקב"ה ונענה: "נתן תתן להם אֶחָזֶת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֶחְיֵי אֲבִיהֶם". וכך היה.

חז"ל קשרו לראשן של בנות צלפחד כתרים של שבח מופלג. הן היו, לדבריהם, חכמות מאוד ובחרו בומן הנכון להצגת בקשתן. הן ידעו לפרש את הכתובים, והיו צדיקות גמורות. ובפרט: אהבתן לארץ ישראל עמדה בניגוד משווע לזו של הגברים. כשהמרגלים חזרו מהארץ עם הדו"ח המדכדך שלהם, העם אמר איש אֶל אָחִיו: "נִתְּנָה רֵאשׁ וְנִשְׁבְּחָה מִצְרַיִם". אבל בנות צלפחד חפצו בנחלה בארץ, והיו ראיות לה עד מאוד.

מן הניגוד הזה צמח פירושו המפורסם של בעל ה'כלי יקר', רבי אפרים לונטשיץ מפראג (1550-1619), לפסוק הפותח את פרשת המרגלים "שִׁלַּח לְךָ אֲנָשִׁים וַיָּתְרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן" (במדבר יג, ב) - אחד מכמה פירושים שהוא מציע. חז"ל פירשו את המילה "לְךָ" כמציינת שאין מדובר בציווי אלא בהיתר. "שִׁלַּח לְךָ - לדעתך". והנה דברי ה'כלי יקר':

לכך פירט [הקב"ה, בפסוק, את המילה] "אנשים": לפי שאמרו רבותינו זיכרונם לברכה, האנשים היו שונאים את הארץ ואמרו "נִתְּנָה רֵאשׁ וְנִשְׁבְּחָה מִצְרַיִם", והנשים היו מחבבות הארץ ואמרו "תִּתְּנָה לָנוּ אֶחָזֶה". ועל כן אמר הקב"ה: "לפי דעתי שאני רואה בעתיד, היה יותר טוב לשלוח נשים המחבבות את הארץ, כי לא יספרו בגנותה. אבל לך, לדעתך, שאתה סבור שכשרים המה ואתה סבור שהארץ חביבה עליהם, תשלח אנשים. וזהו 'שִׁלַּח לְךָ', לדעתך, 'אֲנָשִׁים'; אבל לדעתי היה יותר טוב לשלוח נשים".

כזכור, שליחת האנשים הייתה הרת אסון. המרגלים הוציאו את דיבת הארץ. העם בכה לאוהליו. העונש היה נדודים במדבר עד מות כל הדור. דור יוצאי מצרים הפסיד את ההזדמנות ליהנות מירושת הארץ שהובטחה לאבותיו. בנות צלפחד, לעומת זאת, ירשו את הארץ - כי הן אהבוה. כשאנחנו אוהבים, אנחנו יורשים. כשאיננו יודעים לאהוב, אנו מפסידים.

אינני יכול להימלט מהמחשבה שסיפור בנות צלפחד וסיפור מציאת הציור של פוסן ממחישים באורח מוזר את מצב הזהות היהודית כיום. רבים מבני דורי ראו את המורשת היהודית כפי שילדיו של ארנסט אוניאנו ראו את תשוקתו של אביהם לציונים. היהדות, מבחינתם, היא דבר שהיה להוריהם, אבל בעיניהם אין לו משמעות רבה. הם היו מוכנים למסור אותה במחיר צנוע, כמעשה ילדי אוניאנו, בלי להיות מודעים לערכה העצום. כאשר איננו מוקירים דבר-מה כערכו, אנו עלולים להפסיד אוצר ואפילו לא לדעת מה הפסדנו.

היהדות, כמובן, איננה תמונה. וזהות אי אפשר למכור. אבל להפסיד אותה אפשר. ויהודים רבים מפסידים את זהותם. אבותינו נתנו לנו את מתנת העבר. אנו חבים להם עתיד שיהיה נאמן לעבר הזה. או לכל הפחות, חובתנו לא לוותר על העבר הזה לפני שעמדנו על ערכו.

הרעיון משנה החיים הנלמד מכך הוא בהחלט פשוט, ובכל זאת הוא עמוק: אם אנו רוצים באמת להנחיל את המורשת שלנו לילדינו, עלינו ללמד אותם לאהוב אותה. הרכיב החשוב ביותר בחינוך, בכל חינוך שהוא, איננו לימוד העובדות או המיומנויות, אלא הלימוד מה לאהוב. כי את אשר נאהב - נירש. ואת אשר לא נדע לאהוב - נפסיד.

הנה סיפור אמיתי שאירע בשנת 1995. הוא עוסק במורשתו של אדם בלתי רגיל בעל שם בלתי רגיל: ארנסט אוניאנו, בעל חווה במזרח אנגליה שעסקו העיקרי היה אספקת מזון לחזירים. הוא נודע כתימהוני, ותחביבו היה איסוף אמנות. הוא נהג להגיע למכירות פומביות באזור מגוריו, ולהציע מחירים נאים לתמונות שנמכרו, בייחוד לתמונות ישנות. לאורך השנים צבר יותר מחמש-מאות בדים. הם היו רבים מכדי שיוכל לתלות את כולם על קירות ביתו הצנוע יחסית, אחוזת ביילהם מיל שבחבל סְפּוֹק. לכן ערם אותם זה על גב זה. את חלקם שמר בלולי התנגולות שלו.

ילדיו לא היו שותפים לאהבתו. הם ידעו שהוא מוזר. הוא נהג להתלבש ברישול. כדי להרחיק מביתו פורצים חומדי אמנות הוא בנה בעצמו מערכת אזעקה מצוֹפְרִים, מוזנת במצברי מכוניות ישנים, וישן עם רובה טעון תחת מיטתו. כשהלך לעולמו העמידו ילדיו את הציורים למכירה בבית המכירות הלונדוני סותביז. כמו לפני כל מכירה גדולה הדפיס סותביז קטלוג, לעיונם המקדים של קונים פוטנציאליים.

מומחה האמנות הדגול סר דניס מאהון (1910-2011) עיין בקטלוג הזה, ותמונה אחת צדה את עינו. בתצלום שבקטלוג, גודלו כגודל בול דואר, נראה אספסוף מתפרע מצית בניין ובוזז אותו. אוניאנו קנה את התמונה במכירה בביתו, בשנות הארבעים, ב-12 ליש"ט בלבד. בקטלוג ניתן לתמונה השם "ביזת קרתגו", וצוין שצייר אותה אמן לא מפורסם במיוחד בן המאה ה-17, פייטרו טסְטָה. הקטלוג העריך את שוויה ב-15 אלף ליש"ט.

פרט אחד בתמונה, הבחין מאהון, לא הלם את הכותרת. אחד הבוזזים נשא מנורת שבעת קנים. מה למנורה כזו ולקרתגו, תהה מאהון. התמונה, הבין מיד, אינה מתארת את חורבן קרתגו, אלא מאורע אחר: חורבן בית המקדש בידי הרומאים. ואם התמונה איננה "ביזת קרתגו", הצייר כנראה אינו פייטרו טסטה.

מאהון זכר שהצייר הדגול בן המאה ה-17 ניקולא פוסן צייר שתי תמונות של חורבן בית שני. אחת מתנוססת במוזיאון לאמנות בווינה. השנייה, שהוא צייר ב-1626

בחור שנה ו' רוצה להיות רב??

תבוא, תלמד כל השאר עלינו!

נשיא הכולל
הרב שמואל אליהו שליט"א

ראש בית המדרש
הרב אילן אלפונסה

ראש תוכנית הלכה וראש הכולל
הרב מאיר דוד בראל

לפרטים והרשמה
הרב מאיר דוד בראל - 0505833690

תוכנית סמיכה לרבנות לבחורים רווקים משנה ו' ומעלה, בוגרי ישיבות, בכלל שעי"י בית המדרש החדש של המכינה הישיבתית מעוז - בלוד.

לימוד עיוני ומעמיק למבחני "יורה יורה" של הרבנות הראשית לישראל השונות בעיר

מפגש חודשי עם גדולי ישראל דירה מרווחת לכל 4 בחורים

כלכלה מלאה

קבוצות הקיץ חוויה עם נשמה

חבילת הכל כלול במחיר מיוחד!

הקבוצות המושקעות והמשתלמות לקברי הצדיקים באוקראינה:
אירוח מלא מושקע ומפנק < הדרגה מקצועית וליווי מלא > שירות אישי

- \$ 750** כ"ה תמוז - ראשון - רביעי | 11.07 - 08.07 |

גברים | נשים | משפחות - כולל וולדניק
בהנחיית המדריך: שאול ביטון 058-5410127
- \$ 695** ר"ח אב - חמישי ראשון - 15.07 - 12.07 |

גברים | נשים | משפחות
בהנחיית המדריכה: שולמית חיים 054-8455485
- \$ 765** ט"ו באב - חמישי - ראשון | 29.07 - 26.07 |

נשים בלבד - לינה באומן במלון הפאר חושן
בהנחיית המדריכה: מימי ביטון 053-3189922
- \$ 895** ט"ו באב - חמישי - שלישי | 31.07 - 26.07 |

נשים בלבד - לינה באומן במלון הפאר חושן
בהנחיית המדריכה: גילה סלמון 052-7142651
- \$ 695** ט"ו באב - חמישי - שני | 30.07 - 26.07 |

נשים בלבד - לינה באומן במלון הפאר חושן - ללא הדרגה
- \$ 750** מסלול פולין - שני - רביעי - 08.08 - 06.08 |

גברים | נשים | משפחות - מסלול מורחב ומרתק
בהנחיית המדריך: מיכאל גלמן 058-5410127

כרטיס הוי"ש החל מ-
\$ 295 + שליחת מזוודה!
טיסה לאומן הכל כלול ללא הדרגה החל מ-
\$ 495 גברים | נשים | משפחות

- קברי צדיקים באירופה
- טיסות לכל העולם
- קבוצות חוויה עם נשמה
- השכרת רכב
- שירותי בקייע ופנים

דרך צדיקים
חוויה עם נשמה
02-54-10-100
www.zadikimtours.com

סניף ירושלים: רח' ארזי הבירה 49
סניף בני ברק: רח' רבי עקיבא 62
סניף בית שמש: יחזקאל הנביא 63

"הכי קהילתית הכי ישראלית"
הכי טוב אי בזכרת עילית"

אנחנו מזמינים אתכם
להיות חלק מקהילה מיוחדת,
חמה ותורנית בנצרת עילית

דירות מוזלות במחיר מיוחד

חדש בנצרת עילית

קליטת בוגרי ישיבות ואברכים

לתוכנית הכוללת עיון הלכה
ועיון אמונה בישיבת ההסדר

*אפשרות לשילוב יחד עם חלק ממבחני הרבנות הראשית לישראל.

למתאימים מלגה + דיור

מספר המקומות מוגבל!

להרשמה ופרטים נוספים:

יפית מלכא רכזת הקליטה

Yafitez@gmail.com | 052-8547419

"הכי משמעותית להיות כאן יבדו!"
(מתוך הקליפ הקהילתי)

חברותא או מיתותא

ה' ולקבל ממנו פקודה אלוקית: חברותות בכל זמן פנוי ובמיוחד בשבתות, חגים, צומות, סופי שבוע, יציאות קו ורגילות.

בתור חייל בטירונות ובאימון מתקדם קניתי בערך עשרה ספרי 'מסילת ישרים' כים ועשרה ספרי 'חפץ חיים' ו'שמירת הלשון' כים, ובשבתות הייתה חבורה קטנה מהפלוגה שרצתה ללמוד איתי וזה היה פשוט תענוג. גם עונג שבת עם ברכות ראשונות ואחרונות וגם לימוד תורה בשמחה וממש בכיף. תמיד היו מצטרפים הרבה חבר'ה לברכות ועל הדרך גם נשאר לשמוע קצת דברי אלוקים חיים. אוהבים את הבריות ומקרבים אותם לתורה כמה שיותר, והכל הכל בנחת ובשמחה, ללא שום כפייה!

בכל הצבא כולו יש צימאון אדיר ונפלא, עלינו רק להיות נעימים ולחשוב באופן יצירתי איך להנגיש את הלימוד בכלים מפוארים. "קנה לך חברותא" - תשקיע בו, קנה לו מדי פעם ספרון כים קטן במתנה עם הקדשה יפה. וכשאתם מסיימים איזה פרק, שער, ספר או מסכת - תשקיעו ביחד כסף ותפנקו את כל הצוות.

עלינו מוטלת האחריות לחזק ולהרים את קול התורה במחנה הצבאי ולזקוף את קומתם הרוחנית של כל האחים שלנו.

אנחנו עכשיו עובדים על מסכת אבות כים עם פירוש במהדורה מהודרת של צל"ש, והמטרה: ליצור מאות חברותות וחבורות לימוד בין בוגרי ישיבות ומכינות לחיילים אחרים בפלוגה, במחלקה ובכיתה.

בעזרת ה' נחגוג מאות סיומי מסכת אבות ואחר כך נחשוב איך שומרים על הקביעות בלימוד תורה שיכולה להתאים לכל החיילים בפלוגה ולכל רמות הלמידה. וזה, מלבד שכל חייל צריך חברותא שגם תרים אותו. חבר מהצבא וגם מהמכינה או מהישיבה.

כל אחד צריך חברותא שבה תרגיש יותר מקבל מנותן, וגם חברותא שבה תרגיש יותר נותן ממקבל. רק ככה נישאר כולנו עטופים באהבת תורה ונשמור על הכשירות הרוחנית ואפילו נתחזק ונעלה בקודש לאורך השירות הצבאי כולו.

אחים אוהבים!

לא להמתין! !! תהיו חמושים בעזות דקדושה ותתחילו כבר היום!

"חברותא או מיתותא" - ממש כך!

"אם תעזבני יום - יומיים אעזבך".

לא רק שלא עוזבים את התורה תוך כדי השירות הצבאי, אלא מתאמצים ומתרגלים בזיכוי הרבים ובהפצת תורה בשמחה לכל הסובבים.

אשתף אתכם ברעיון שמשמ שימח אותי ועוזר לייקר כל התקדמות בלימוד תורה. כל מי שמסיים משהו שמשמח אותי - מסכת במשנה או בגמרא, או סיום ספר באמונה או סיפורי צדיקים - כדאי שיקנה לעצמו מתנה שתלך איתו בצבא. כך פתאום ייווצר חייל חדש שלבוש בתלבושת של אהבת תורה: לכבוד סיום פרק במשנה - כיפה חדשה ליום חול. לכבוד סיום פרק בגמרא - כיפה חדשה לשבת קודש. לכבוד סיום מסילת ישרים - ציצית צמר חדשה. לכבוד סיום ספר באמונה - פנס ראש. לכבוד חברותא חדשה עם רב או חבר - סדרה של ספרים שהרבה זמן התלבטת האם להשקיע את הכסף ולקנות.

לאט לאט יהיו לנו עשרות, מאות ואלפי חיילים שלבושים באהבת תורה. כל בגד וכל חפץ יזכיר להם את מסירות הנפש שלהם למען קידוש שמו הגדול באהבה.

עלינו לזכור ששמחה של מצווה ושמחת התורה ממש מדבקת; אנשים ובמיוחד חיילים נמשכים אל האור שבפנימיות שלנו ואל האור של אורייתא.

ממש חשוב לנצל הזדמנויות ולעשות גם התוועדויות קטנות בשבתות, בראשי חודשים ובתאריכים של פטירת צדיקים, ואז כמעט בכל שבוע יהיה נוהל פריסת חיזוק בעבודת השם יתברך. בקיצור: שמחה גדולה של תורה שתדביק את כל הפלוגה, המחלקה, הכיתה והצוות ותיתן המון מוטיבציה להמשיך לשרת את ישראל קדושים במסירות למען שמו באהבה!

לפני שבוע זכינו להיות בשבת נוספת בצבא. לאחר סעודת שבת קודש בצהריים, הזמינו אותי לחגוג סיום מסכת אבות. בהתחלה לא הבנתי מה ההתרגשות הגדולה, כך הכל פרקי אבות, מי לא סיים את פרקי אבות עשרות פעמים? !

הגעתי ואני רואה חייל שהכרתי - בוגר ישיבה גבוהה וחייל שני עם כומתה על הראש במקום כיפה. שניהם אווזים במשניות של פרקי אבות והחייל עם הכומתה מסביר את המשנה האחרונה במסכת. שאלתי מה העניין, והחייל עם הכומתה הסביר לי: "בתחילת הטירונות ראיתי את שמעון (שם בדוי) לומד כל לילה לפני השינה וביקשתי ללמוד איתו. ככה בקביעות לאורך כל הטירונות והאימון המתקדם עד עכשיו זכינו לסיים ביחד את פרקי אבות".

התרגשתי. הרגשתי באותו רגע שירד אור גדול לעולם והמון טוב וטהרה נוספו במחנה הצבאי מהחברותא הזאת. מיד חשבתי, כאיש עסקים בתחום הפצת תורה בצבא: למה אין מאות חברותות כאלה? איך אני הקטן יכול לדאוג שכל בוגר ישיבה גבוהה, ישיבת הסדר, מכינה קדם צבאית או ישיבה קטנה, קובע עם חבר שלו מהכיתה או מהצוות חברותא בלימוד תורה?

יש לנו אחריות! "עתה באתי" - יהושע בן-נון הרמטכ"ל זכה לפגוש את מלאך

יום רביעי
ר' אב (18.7.16)
נתניה

בשבת יחד

קרוב לבית יום שני 16

9:00 התכנסות, קפה ועוגה

10:00

הרבנית ימימה מזרחי

בונות את הבית

	11:45 הרבנית עידית איצקוביץ' תפקידה הנצחי של האישה בישראל	הרב יצחק פנגר פסגות ועומקים	
13:00 הפסקת צהריים			
	14:00 מיכאל טרנטיין לימוד דרך סיפורי אשתי	אבי ענבר פשוט נחית טוב	
	15:45 גביה טרנטיין ביום פקדיה ומשעים למנוח	הרב'ה רחל מלניץ מירב רבה של נתניה	
	17:30 הרבנית שולמית פישר אהבה שנייה תכניה בדבר	הרב יוני לביא 3 השאלות שמשנות את החיים	

להרשמה ותשלום בקלות ובמהירות באתר המדרשה: tehalelia.co.il
להזמנת זכונים ופרטים: 0528-945081, dtehalelia@gmail.com

*כלכלת צבאות

ישיבת בני עקיבא, רח' הרב גד מכלוף 4 שיכון וותיקים, נתניה

חניה במקום // לא תותר הנספת תישוקות לאלוהי הרהצות

לעילי נשמח פניה בת עיכוב נת. משה עיכוב בן חיים נת. יחסיאל בן אברהם, וסתר בת יצחק אייזיק, יוסף בן דוד הלוי, דבורה בת דוד, יוסף אריה לייב בן אלמלי יצחק, דבורה דעמטא עפילי בת חיים אשר דליג אלמלי יצחק בן יוסף אריה לייב, יצחק בן מרדכי, חיה מרישה בת מאיר יחזקאל.

כולל ב"משכיות"

הרינו שמחים לבשר, לתושבי הישוב והאזור, לבוגרי המכינה ולקהל הרחב, כי אי"ה יפתח כולל ללימודי רבנות לקראת שנת התשע"ט הבאה עלינו לטובה ולברכה!

הכולל נושא אתגרים של חלוציות, מצוות ישוב ארץ ישראל, חיזוקה של צפון בקעת הירדן ויהיה מגדלור של תורה בכל האזור!

- ✓ לימודי רבנות ברמה גבוהה
- ✓ מילגות גבוהות ומכובדות
- ✓ אפשרות לדיור ביישוב 'משכיות' בתנאים נוחים
- ✓ שילוב חברותות עם תלמידי ובוגרי המכינה
- ✓ אתגר חלוצי באזור קסום!
- ✓ מתאים לזוגות ולרווקים

בברכת התורה ולומדיה,

הרב שלמה אזולוס שליט"א
רב אזורי בעמק המעינות
וראש המכינה הקדם צבאית משכיות

הרב מנחם נוביק
רב הישוב משכיות

052-3115433

לפרטים: אוהד כהן - 054-4444682

לאור ההצלחה נפתח מחזור חדש

כי גם את ייאלכנו

הצטרפי למסע מרתק שבסופו תצמיחי כנפיים ותלמדי אחרים לעוף

קורס הכשרה בתורת הנפש

כנפי רוח

מסלול תלת שנתי | ימי ג' אחהצ | רמת גן
הקניית כלים מעשיים
הרבנית סגולה הכהן סקאלי (מלמ)

מימב המרצים - הרב אליהו עובדיה, הרצל חצרוני ועוד

לפרטים והרשמה 055-6670898

בסייעתא דשמיא

תכלת
את מיישם את המעשה

השאלה בקיצור
מדרשת תכלת צפת
ימים פנויים לסגנת הלימודים תשע"ט

תורה נשית מתעצמות וגדלה
בין סמטותיה הקסומות של צפת

למנוח לא ולתורה פלאות ברחמינו
אבינו את תפקידנו באומות
אנחנו סנינה בלבנו ב' ומתחילתנו אל
ולתורה ב' המורה לנו ב' בחוכמת אלוהי

יום השיפה מיוחד למדרשת שילוב ולתקני שירות
יום רביעי כג' סיוון 11:00 בבוקר

תוכנית שנתית מלאה | חובנית ארץ | מדעי תוכנית שילוב שירות לאומי
לפרטים נועה 0545232962 | tchelet@tsfat.org.il | מדרשת תכלת

בחסדי ה' יתברך בא' אלול הקרוב
תיפתח ישיבה גבוהה חדשה בחוות גלעד
ישיבת 'שבח הארץ'
ע"ש הקדוש הרב ריאל שבח הי"ד

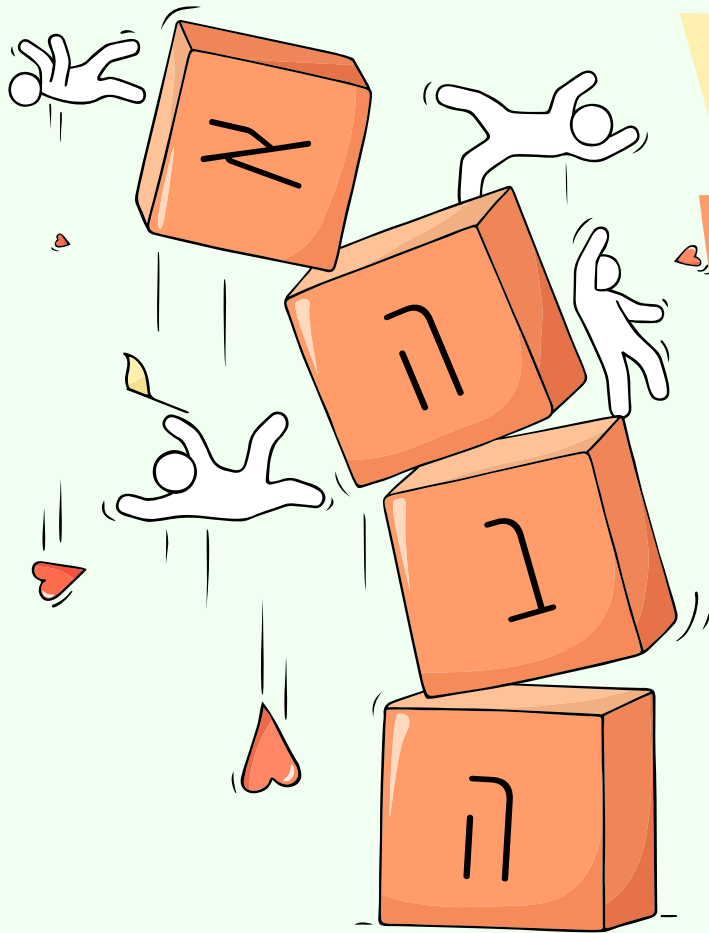
אם יש דך אהדת תורה, אהדת הארץ,
ורצון אחתי לעדוץ את ה' קשמחה,
מקומך איתנו!

- לימוד גמרא אליבא דהלכתא!
- לימוד היקפי בתנ"ך, משנה והלכה
- שיעורי חסידות מגוונים
- דיבוק חברים
- התבודדות ושיחות חברים
- קורסים, חקלאות

בעזרת ה' יתקיים
ערב היכרות עם הישיבה
ביום חמישי כ"ט תמוז
בשעה 18:00
נפגשים בחוות גלעד
(בואו בשמחה!)

לפרטים והרשמה
נתנאל בודנר 050-2176757 // הרב דוד ליבמן 052-5977382

תקווה בלתי אפשרית

הוא נישא וניסה אבל לבסוף התגרש, התחתן מחדש והתקשה להודות ששוב טעה < היא התגרשה והרגישה שהתנפצה לרסיסים, אך דווקא אשתו של הגרוש נתנה לה כלים להתמודד והכירה לה את בעלה < ראיון גלוי לב עם נתנאל ורות גדית, זוג בעלי תשובה שלמדו לאט ובעזרת רבי נחמן איך להתחיל בכל פעם מחדש

הדר תאנה

ש

ום דבר מיוחד לא ניכר על נתנאל ורות-נחמה גזית, למעט הנינוחות. הם מקרינים רוגע אינסופי. יש תחושה באוויר שהם פיצחו איזו נוסחה לזוגיות נטולת מתח - רף שהוא בגדר חלום לרבים מהזוגות המודרניים. אבל התובנות שיש להם על זוגיות לא באו להם בירושה. מסע מטלטל נפש עבר על שניהם - עבור נתנאל אלו נישואים שלישיים ועבור רות אלו נישואים שניים.

גירושים הפכו לצערנו לתופעה שכיחה יחסית, אבל נראה שדרכם של רות ונתנאל הייתה מפותלת במיוחד. שני בני הזוג, שהתחילו את דרכם כחילוניים לכל דבר, הם כיום ברסלבים אדוקים שמשיקים יחד מופע חדש על התמודדות עם משברים בדגש על העולם הזוגי. המופע מיועד לנשים בלבד, אבל את התובנות החשובות הם חולקים איתנו כאן, על גבי הנייר. אני פוגשת אותם כשמאחוריהם כבר ארבעה מופעים שהצליחו לגעת היטב בלב

הקהל, גרפו מחמאות ואיך לא - העלו גם דמעות צורכות. אז איך נולד הרעיון של המופע? מאיפה הכל התחיל?

רות: "זה התחיל מסתם ערב שגרתי בבית. שנינו שרנו וניגנו ("רות שרה מדהים. אני כמורה למוזיקה יכול להעיד באופן אובייקטיבי" מפרגן נתנאל), ואז חשבנו יחד על רעיון של מופע זוגי.

"רצינו להעביר את העוצמה והיופי שמצאנו אצל רבי נחמן יחד עם הניסיון וההתמודדות הזוגית שלנו, שהיא בהחלט לא שגרתית. לשתף בחוויה הבלתי-נתפסת שיש בזוגיות טובה ומפרגנת שזכינו לה אחרי חמישים שנות ייסורים. ברקע אנחנו מספרים את הסיפור שלנו, שהוא מעניין וכואב, אבל גם תוך כדי שזורים רעיונות של רבי נחמן איך לצאת ממשברים ומה העצות המרפאות של ברסלב למי שחווה קשיים".

נתנאל: "המופע יוצא מהסיפור האישי שלנו אבל הוא לא ביוגרפי. הוא רק דוגמה לאיך אפשר ורצוי להתמודד. לאו דווקא בהקשר הזוגי, אלא בכל נושא שאדם נתקל בו ומרגיש שנתקל בקיר בלתי עביר. רות שרה ואני מלווה

צריך להבין שגרנו ביחד בבית אחד
עם עוד 12 ילדים שלא הייתה
להם אותה מנטליות, ובנוסף לזה
נולדו לנו אחר כך עוד שתי בנות
משותפות. זה היה סרט ממש. זאת
הייתה יכולה להיות קומדיה אבל זה
לא היה מצחיק.

נתנאל (53) גדל במדרשת שדה בוקר למשפחה חדר-הורית, חילונית. "ילדות לא קלה", הוא מעיד. "בעת ההיא גירושין היה דבר יוצא דופן, והתביישתי בזה מאוד. למדתי בתיכון מיוחד לחינוך סביבתי, תיכון ניסיוני, שבו למדו בני האליטה שגרו בסביבה, וחזרתי בתשובה במהלך השירות הצבאי, אחרי מלחמת שלום הגליל.

"בהתחלה הצטרפתי לעולם החרדי הקלאסי, ולמדתי בהתמדה וברצינות בישיבה לחוזרים בתשובה, 'נתיבות עולם', שבבני ברק. אחרי זמן מה הוציעו לי שידוך מבית חרדי אורגינלי, ואני ראיתי בזה מחמאה והסכמתי כמובן לשידוך. משם בקצרה: אחרי עשר שנים מתחילת הנישואים מצאתי את עצמי לבד עם שישה ילדים קטנים. הקטנה, שהייתה אז יונקת עדיין, הלכה באותה תקופה לאמה, אבל גם היא עברה אליי אחרי כמה שנים. זו הייתה תקופה מלאה בקשיים ובמהמורות עד שהגיעה ההחלטה לפרק את החבילה".

מה גרם לכישלון? העולמות השונים שמהם באתם?

"זה אכן שני עולמות שונים. בעל תשובה יכול לדעת את הש"ס ישר והפוך אבל הוא נשאר עם מנטליות של קיבוצניק. זה דבר שהיום, אחרי שלושים שנות תשובה, אני יודע שאי אפשר לשנות אותו ולא צריך לשנות אותו. להפוך להיות חרדי דוס מבני ברק אי אפשר בלי להיוולד מחדש לגמרי, וזה בהחלט בא לידי ביטוי בזוגיות.

"באותה תקופה, המוטו שלי היה שנתגבר על הקשיים. כבן להורים גרושים משאת נפשי הייתה להקים בית נאמן שלא יהיה כמו הבית של ההורים שלי. הייתי חדר שליחות להצליח בשעה שזה אולי לא היה מציאותי".

מלכודת דבש

מה עושה גבר שמוצא את עצמו עם שישה ילדים לבד?

"זו מציאות מטורפת אבל יש בה גם קסם. יש קסם בחד-הוריות וזה דבר שצריך לדבר עליו. כאן אתה בעל הבית, אתה עושה מה שאתה רוצה. אני מזהה את זה בהמון משפחות חדר-הוריות, וזו הסיבה, לדעתי, שהרבה גרושות לא רצות היום להתחתן עוד פעם. יש "רווח", כביכול, בחד-הוריות: אתה לא צריך להתמודד עם דעה של עוד בן-אדם, עם רצון של עוד מישהו. כמוכן, הקושי הוא כמוכן בלתי נתפס. לכבס, לגהץ, להכין שבת, לנקות את הבית. באותה תקופה לא עברתי חוץ מלימודי מוזיקה קצת. התפרנסתי מקצבאות ילדים (3,700 ש"ח) ואיכשרו התקיימנו. גם קיבלתי קצת קצבה מהכולל. בין הזיווג הראשון לשני גיליתי את רבי נחמן מברסלב. אחי, ה' ישמור אותנו, רב חשוב בברסלב, הביא לי את ליקוטי מוהר"ן ואמר לי שאני חייב לקרוא. קראתי אותו תוך לילה אחד. אחר כך התחלתי לחפש בעצמי ספרים של ברסלב והפכתי להיות ראש כולל בברסלב בביתר".

ספר לי על התובנה החשובה ביותר שלקחת איתך מהזיווג הראשון?
"בפן השלילי, מה שאני לקחתי מזה זו התמודדות תהומית. אכזבה. שבירה

אותה באורגן, ואחר כך אני קם ונותן זווית חדשה להתבוננות על העצות המוכרות של רבי נחמן. למשל, האמרה 'אין שום ייאוש בעולם כלל' זו האמירה הכי מפורסמת בברסלב ודווקא היא לא עושה את העבודה. העולם כבר הפך אותה לקלישאה. צריך להחיות אותה, לתת לה רענון. בעקבות מה שעברנו, גם אני וגם רות במסלול האישי והזוגי, אנחנו יכולים להגיד מה זה אמר לנו באמת 'אין ייאוש בעולם כלל', איך לא מתייאשים אחרי שהכל נראה רע ואין תקווה לעולם נורמלי יותר. אנחנו רוצים להביא לאמירה הזאת זווית אחרת, אותנטית וחיה יותר".

רות: "נתנאל הוא כמו פרה שרוצה שיחלבו אותה (צוחקת). הוא מלא-מלא בתורה של רבי נחמן רופא הלבבות, מלא בהשגות ובתובנות, בגלל מי שהוא באופן כללי וגם בגלל החיים שעבר. אלו דברים שיכולים לעזור, להושיע. כל אחד מסתובב בעולם הזה עם לב כואב. כולנו מכונסים במחשבות ולא מרגישים כלום. הניגונים פותחים את הלב ואז אפשר קצת להרגיש, ואחרי שמרגישים אפשר לשמוע עצות מרפאות של רבי נחמן שבאמת עושות פלאים. אנחנו מביאים את הסיפור שלנו כדי להראות גם איך מתמודדים עם משברים בזוגיות, ואיך העצות מתקשרות לבעיות הקטנות, היום-יומיות, שפוגשות כל זוג מודרני ממוצע".

אי אפשר ואין צורך

התבוננות קצרה בזוג הנחמד הזה מספיקה בשביל לקלוט שהם לא מנסים למכור לקהל סיפור פיקטיבי סוחט דמעות שבסופו מסר דידקטי. הפשטות והכנות שבה הם מדברים חודרים עמוק מבעד לשכבות ההגנה המוכרות, והם גורמים לי להבין שגם לביטוי הלעוס והמוכר, 'זוגיות ויחסים', יש פנינות נסתרות. כשאני מנסה לדלות מהם מידע על עברם הזוגי, ניכר בעליל שלא נוה להם לדבר על בני זוגם ההיסטוריים. רכילות, ואפילו זו הקלה ביותר, כלל לא מדברת אליהם. רק מה שהוא 'לצורך', שבא כדי להבין את המקום הלא-פשוט שמהם צמחו, הם מוכנים לשתף. השלווה שמשתקפת בעיניהם לא מסגירה את הדרמה שליוותה אותם לאורך כל חייהם.

רבטח שלא מוכשר לזוגיות. הרגשתי שזה אבוד. רק רבי נחמן השאיר אותי מעל המים באותה תקופה. באתי לקדוש ברוך הוא בטענות מאוד קשות - איך זה שחלום חיי להתחתן ולחיות בזוגיות יפה שוב נכשל? איך יכול להיות שזה קורה שוב? הוא ענה לי שאני לא מביין כלום, שאני לא יודע מה אני צריך לעשות בעולם הזה ומה יהיה הסוף של כל הדבר הזה.

"עבדתי אז כמטפל במודעות עצמית בפרויקט בעכו ובנצרת, והייתי נכנס לכיתה ואומר לתלמידים שאני מצטער וחייב לשירותים - ושם בוכה במשך שעות כמו תינוק. בסופו של דבר החברה מבית הספר השיגו לי קראוון על שפת היס, שם גרתי לבדי במשך כמה חודשים. קראוון בלי אור (הוא צוחק) וזה קצת סימל את המצב שלי. הילדים היו אז אצל אחי ובמסגרות שונות. כשצרחתי על שפת היס אחרי שסוף-סוף היה לי קצת שקט, גיליתי את הקדוש ברוך הוא מחדש. בן אדם יכול להיות בעל ייסורים גדול אבל עדיין לא לפגוש את הקדוש ברוך הוא. במצב של שבר, כשהחיים הגשמיים מתרסקים ויש אבדן דרך מוחלט, אתה פשוט מגלה בעל כורחך את המציאות הרוחנית. אתה מגלה שיש לך נשמה שמתקיימת בלי שום קשר לשאלה אם הפסדת את

לפעמים אנשים ממהרים לחשוב שיהיה להם טוב יותר עם מישהו אחר ושעדיף להתגרש. אך האמת היא שהיכן שנכשלת בעבר - תיכשל או תתמודד במערכת הבאה. את אותו שיעור שלא עשית שם תצטרך לעשות כאן.

הילדים שלך או את הזוגיות שעליה עמלת. שהנשמה היא באמת קיימת עוד הרבה לפני שנולדת או הולדת את ילדיך. זה משהו שלמדתי באופן מובהק אצל רבי נחמן."

כאן רות מתערכת ומבקשת להוסיף: "דווקא במקום הקשה הזה, מקום של 'הזקן והים', חשוב להדגיש שזו לא הייתה חוויה של דיכאון. זו הייתה חוויה שבה אתה מביין שיש לך את עצמך, שאתה לא אבוד. אם יש שיחה עם הקדוש ברוך הוא וגם צחוק, זו בהחלט נקודה שממנה אפשר להתרומם. אם צוחקים במקום הכי נמוך אז זה אומר שיש לך את עצמך ויש אפשרות להתחיל תהליך של הבראה. אפשר להגיד לעצמנו שנצא בסוף, כי זו לא תהום שלעולם לא נוכל לצאת ממנה". נתנאל מסכים אך מדייק: "הזיהוי שלנו את עצמנו הוא גם מהקדוש ברוך הוא. זו נקודה דקה שצריך לשים לב אליה."

פשוט לדבר

את רות (55) פגש נתנאל לפני כשבע שנים, וסיפור היכרותם יכול לשמש חומר להצגת דרמה מרתקת. רות, גרושה ואם לשתי בנות, עמדה על מדרגות הרבנות בתום עשר שנות נישואים לבן זוגה שאותו הכירה בצבא. ילדותה עברה עליה בקיבוץ דפנה שבצפון שם גדלה עד הגיוס. "ילדותי הייתה חצויה", היא מספרת, "מצד אחד מלאת דשאים ונחלים, מלאת יופי, ומצד שני מציאות ביטחונית מאוד קשה. לא היינו גרים עם ההורים, ולמעשה, מהיום שנולדתי לא הייתי עם הוריי חוץ מכמה שעות אחרי הצהריים. זה היה לי מאוד קשה. גידלתי את עצמי. היום אני מדברת על זה הרבה עם נתנאל כדי להבין כל מיני התנהגויות שלי".

כמבט לאחור, רות נוטה לראות את משבר הנישואים שחוותה כתוצאה מחוויית הבדידות שליוותה אותה מילדות. "אפשר להגיד שבמערכת הזוגית לא תפקדתי ממש טוב. הייתי כמו ילדה קטנה, נגרת ומובלת. לא הייתי בוגרת. במובן מסוים גם לא היה לי את עצמי. כל התהפוכות שעברתי אחר כך גרמו לי לגדל את עצמי".

של כל חלום. בפן החיובי - התובנה הזוגית שעלתה בי הייתה שצריך למצוא חברה לחיים. זה שיש מצווה להוליד ילדים בתוך הזוגיות, עדיין לא אומר שזו הזוגיות. זו יכולה להיות לכל היותר תוצאה מוצלחת שלה.

"אני הייתי מכור לתלות יתר, כך אני קורא לזה. בן אדם שמכור לאישור מאחרים. כשאין לך אישיות בנויה אתה מחפש, כמו ילד, אישור מכל הסביבה שלך. כשזה עובר את גבול הטעם הטוב זה מגיע לתלות יתר. באתי מבית מרוסק ללא כל הכנה או דוגמה אישית טובה, ונכנסתי למערכת עם מעט מאוד כלים שגם הם היו חלשים. בדיעבד אני מביין שלא הייתי מוכן לזוגיות בשום צורה. אולי, כמבט לאחור, יכולתי לראות שאני עומד ליפול לתהום נוראית, אבל אז לא היו לי כלים לבחון את זה. אדם שלא בנוי מספיק לזוגיות לא יכול שלא ליפול למערכות יחסים של שליטה וחוסר שוויון. זה כמעט הכרחי שזה מה שיקרה לו. השליטה והתלות מזינות זו את זו במערכת היחסים".

הזקן והים

אבל גם הזיווג השני של נתנאל לא הצליח. את נעמה (שם בדוי), גרושה עם ילדים, הכיר בשידוך, והנישואים עלו על שרטון והסתיימו כעבור כמה שנים.

תוכל להסביר לי מדוע נפלת עוד פעם לטעות?

"אפשר לומר שעליי נכתב הפתגם 'מן הפח אל הפחת'", הוא אומר בחיוך עצוב. "נישאתי בשנית לאישה מוצלחת אמנם, אבל הגעתי עם אותם כלים שבורים, חוסר בשלמות ותפיסה שגויה של מערכת הנישואים. חיפשתי בה את כל מה שהיה הפוך ממני. טענתי שאני צריך קצת צחוקים, קצת להתאוורר ממה שעברתי בנישואים הראשונים, וזה בדיוק מה שהיא נתנה לי. החזקנו מעמד ביחד שש שנים, אבל הקושי היה רב והפערים היו גדולים. צריך להבין שגרנו ביחד בבית אחד עם עוד 12 ילדים שלא הייתה להם אותה מנטליות, ובנוסף לזה נולדו לנו אחר כך עוד שתי בנות משותפות. זה היה סרט ממש. זאת הייתה יכולה להיות קומדיה אבל זה לא היה מצחיק. גם לה היה קשה מאוד. בנישואים שניים מאוד קשה להודות ששוב טעית, קשה להבין שכל החיים שלך הלכו עוד פעם".

ובכל זאת גם הסאגה הזו מסתיימת. השבר הוא בוודאי עצום.

"זה היה שברון מוחלט. מצב של טוטאל-לוס. מצאתי את עצמי שוב במסדרונות הרבנות המום ושבור בתכלית. הרגשתי שאני לא מוכשר לחיים

סדרה מצולמת לנשים

נקודת משמעותית מתוך ספר התיא.

נקודה מהתניא

מציאות משמעותית מתוך ספר התיא.

הצטרפות לרשימת תפוצה שכי' הודעת וואצאפ כנס' 054-921-0131 • maynotaich@gmail.com

הפינוקים

האולמות

המרצים

הדוכנים

התובנות, האווירה ההגיגית והשינוי שבדרך מהכים הק לכם

השבוע!

כנס ה-20 של בנין שלם

הכנס ללימודי משפחה

בנייני האומה, ירושלים

כנס הגברים

רביעי

כ"ח תמוז (11 ביולי) במקביל לכנס הנשים

כנס הנשים

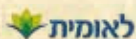
שני - רביעי

כ"ו - כ"ח תמוז (9-11 ביולי)

www.binyanshalem.co.il | 050-8328999 | 02-6271525

ניתן להירשם במקום

הייתי היום שמעון פרס!

לרב אליהו בן סימון, יועץ נישואים ומטפל זוגי מטעם מכון ינ"ר מזה 12 שנה, עיניים שראו הרבה מהמורות וניסיונות שיקום בתחום הזוגי. זוגיות שנייה, כך הוא סובר, היא שונה מהראשונה בנושא אחד מורכב ורגיש - הילדים, אך אינה שונה בהרבה מזוגיות ראשונה מבחינת דפוסי החשיבה והפרקטיקה הזוגית.

"הכלים והתובנות של הזוגיות הראשונה תואמים לאלו של הזוגיות השנייה. לעשות מזה עסק מיוחד זו החטאה לאמת, כיוון שהתנאים להצלחה בזוגיות הם אותם תנאים. בשני המקרים, גם במערכת הראשונה וגם בזו השנייה, הזוג צריך להידרש לשני מוקדים: א. ידע כיצד לתפעל זוגיות. אם יש קונפליקט איך פותרים אותו, ואם הרצונות של שנינו מנוגדים - באילו כלים להשתמש על מנת שלא יהיו בעיית. ב. עבודת המידות או עבודה עצמית על יכולת ניהול הרגשות. איך אני חולק דברים, איך אני מביע את עצמי.

"אלו שני מוקדים שילכו איתנו לכל זוגיות שתבוא לנו. אולי סיפור הרקע ישנתה, אבל הקושי יישאר אותו קושי.

"אביא לדוגמה מקרה מיוחד שהגיע אליי לקליניקה: גבר בתחילת שנות השבעים לחייו, הגיע אלי עם קשיי זוגיות, כאשר הוא נשוי בשלישית (!). מדובר היה באדם אינטליגנט, נשוא פנים, חייכן, חכם וחביב. היה בו קסם מיוחד ונפש רומנטית ששרדה את כל הקשיים והכשלים בחייו. דיברנו בטיפול על הזוגיות הראשונה והשנייה שהסתיימו במפח נפש, ועל זו השלישית - שגם בה התגלעו קשיים. זה היה מורכב מאוד, כיוון שהיו לו ילדים משתי מערכות הנישואים וגם לה היו ילדים מנישואים קודמים. ממש כמו תשבץ.

"הזוג הזה עשה עבודה ארוכה ומדהימה ביחד. שניהם היו מאוד רציניים ומגויסים למטרה. שניהם גם היו מספיק שבורים כדי להבין שהם צריכים לעבוד על זה.

"בפגישה האחרונה, תוך כדי דברי הסיכום, המטופל רצה לומר משהו רגיש וביקש את רשות רעיתו. הוא בקושי הצליח לדבר. הוא אמר לי כך: 'חשבתי לעצמי בשבועות האחרונים שאם הייתי עושה את הטיפול הזה בזוגיות הראשונה - הייתי מאוד מצליח. אם הייתי עושה את התהליך הזה בגיל עשרים וחמש, הייתי היום שמעון פרס'. אותו אדם מוכשר ובעל קסם התקשה לממש את עצמו בחייו רק בגלל האנרגיות הרבות שהשקיע בלשרוד את מלחמות הנישואין ואחר כך את מלחמות הגירושין.

"אם יש זוגיות טובה, אם יש משפחה מתפקדת - אז יש לנו כנפיים ויכולת לממש את הפוטנציאל שלנו במלואו. אם אנחנו עוסקים בהישרדות לא נוכל להפנות את הכוחות להצלחה ולשגשוג בתחומים אחרים."

מה אתה ממליץ לאנשים שחוו זוגיות מייסרת ומבקשים הזדמנות שניה?

"אנשים כאלה ניצבים בפני צומת מאוד מיוחדת: יש להם הזדמנות לבחור במודעות יותר גדולה את הזוגיות שלהם. בזוגיות שניה הם על פי רוב בוגרים יותר, מנוסים יותר, והכי חשוב - מכירים את עצמם טוב יותר אחרי כל מה שעברו. אני ממליץ לא לפספס את ההזדמנות לבחור נכון, לבחור בזוגיות טובה יותר, וכדאי לשם כך להילוות לאיש מקצוע כדי ללמוד יותר על עצמי ועל זוגיות. מהצד ההפוך אומר שלא כדאי לבחור בן/בת הזוג מתוך מקום תועלתי. הבחירה צריכה להיות מתוך התאמה, מתוך תיקון, ולא לשם "עסק" שצריך להוסיף אליו גורם נוסף כדי שיתפקד.

"הנושא הרגיש הוא, כמו שאמרתי - הילדים. כאן אפשר להוסיף משפט חשוב: האהבה לילדים של בן/בת הזוג פחות חשובה מאשר הכבוד והאכפתיות. לא רצוי להישאב לתוך אידיאל כוזב של 'אני אהיה תחליף לאב/לאם הבעייתיים'. לא נכון להכניס אדם שהוא לא ההורה הביולוגי לתפקיד הזה. המשקל צריך להיות על כבוד ודרך ארץ כלפי הילדים ופחות על הרצון להיות אמא או אבא שלהם."

גם רות, כמו נתנאל, חשה שהגירושים היו משבר מהותי בחייה, אך שלא כמוהו הקדישה את הזמן שנפער מולה ריק ומאיים, לתהליך ארוך של גדילה וצמיחה אישית.

"גירושים זה דבר שובר ומפורר. מה עושים מפה? הרגשתי את עצמי ילדה קטנה ומפחדת. הייתי ממש כמו כד שנשבר לרסיסים קטנים-קטנים ועכשיו צריך למצוא את כל החלקים ולהדביק מחדש. לא הלכתי לפסיכולוג וגם לא הייתי בדיכאון, פשוט דיברתי עם ה'. הייתי הולכת כל יום לנחל שזרם סמוך לביתי ושם מדברת עם ה' שעות. זה ממש הציל אותי והחזיק אותי בחיים."

כביש הדמעות

באותה תקופה עברו שתי בנותיה להתגרור עם אביהן שחזר בתשובה באותה עת והתחתן מחדש. רות מתארת את המצב שיכול להוביל בקלות לכעס ולקנאה, בהשלמה גמורה. "אמרתי לעצמי שאם זה מה שה' רוצה, לתת לי זמן לבדי כדי לצמוח בעצמי, זה מה שיהיה. עם הבנות הייתי בקשר כמעט יום-יומי. עבדתי מבוקר עד לילה כדי לייצב את עצמי וכדי למלא את החלל שנוצר. במקביל עסקתי גם ביצירה: פיסלתי שושנים מפימו, דבר שאני עושה עד היום, כבר 33 שנה."

לפני שאנחנו עוברות לדבר על הנישואים השניים (והמוצלחים), רות משתפת בעוד פרט בלתי שגרתי:

"את אשתו של הגרוש שלי הכרתי עוד לפני כן. היו לנו יחסים טובים והיא זאת שבסופו של דבר הכירה ביני ובין נתנאל. בכל אותן שנים של בדידות הייתי מדברת איתה הרבה ונעזרת בדיעותיה כמטפלת ברפואה סינית. אהבתי את הגישה ההוליסטית שהביאה, המציעה שלוות נפש במקום מלחמות איין-סוף. המצאנו דבר כזה שנקרא 'כביש הדמעות': פשוט נכנסים לאוטו ואת כל הכאב הגדול והנורא פורקים וזועקים לה'. זה מרפא וזה בדוק. אני ובעלי מדברים על כך, שלפעמים אנחנו מפחדים ולא מסכימים לפגוש את הרגשות שלנו במשך שנים, אבל כשאנחנו נפגשים סוף-סוף עם הרגשות שלנו ופורקים אותם - זה עוזר. יש שני סוגים של בכי: בכי של התמסכות ובכי שמרפא. אם בשעת בכי אנחנו מצליחים לפגוש את הילד המפוחד, הנטוש והכאוב שנמצא אצלנו בפנים, ואנחנו נמצאים איתו שם בלי לפחד - זה מרפא. שמים את הכאבים על פני השטח ונרפאים. אני זעקתי את נשמת שנים. הזעקה היא לא רק זעקת כאב, היא גם חדווה על היכולת לטפל בעצמי, לרפא את עצמי."

מהתיקון שלך לא תברר

על ההיכרות הבלתי-רגילה עם נתנאל היא מספרת: "כבר בפגישה השנייה שלנו אמרתי לו שמה שחשוב לי ביותר זה הכבוד בין הבעל לאישה. איך יישמעו הדיבורים ביניהם. היה לי ברור שזה מה שיוביל לזוגיות טובה. כששני אנשים בוגרים רוצים להקים בית משותף והם יודעים שהדבר הכי חשוב זה הכבוד - זה יכול להצליח. היום אני יכולה להגיד על זוגות אחרים בתוך שנייה, ולא מתוך התנשאות, האם הם מכבדים אחד את השני, ממש ממילה אחת של הבעל או של האישה."

מתוך מה שעברתם במסלול הזוגי הלא-פשוט, מה אתם יכולים לומר על זוגיות בעולם המודרני? מה האתגרים המיוחדים של התקופה שלנו?

נתנאל: "אחד הדברים שאנו עוסקים בו בהקשר הזוגי הוא: מין אחד, האמנם? אנחנו חיים בדור של טשטוש הגבולות בין גברים ונשים. העולם החילוני לקח את זה מאוד רחוק אבל גם אנחנו הדתיים חיים בעידן שבו היטשטשו ההבדלים. 'אני בקריירה שלי את בקריירה

כינוס מיוחד

של כל רבני ישראל

לשמירה על מערך הגיור, הנישואין והגירושין על
פי תורת ישראל ותחת סמכותה הבלעדית של
הרבנות הראשית לישראל

הכנס יתקיים במעמד הרבנים הראשיים לישראל:

כבוד הראשון לציון הגאון הרב דוד לאו שליט"א
כבוד הראשון לציון הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

ובהשתתפות מרנן ורבנן, רבני ערים, ראשי ישיבות, דיינים, רבני ישובים
ורבני שכונות, רבני קהילות ורמ"ם.

ישאו דברים בכנס (רשימה חלקית) הרבנים הגאונים:
הרב ישראל מאיר לאו, הרב זלמן נחמיה גולדברג, הרב דב ליאור,
הרב שלמה משה עמאר, הרב ראובן אלבז, הרב צבי הרשל שכטר,
הרב חיים שטיינר, הרב אליעזר איגרא, הרב שמואל אליהו

הכנס יתקיים ביום רביעי ו' מנחם אב תשע"ח בשעה 17.30
// אולם הכנסים של מלון רמדה וילנאי 6 ירושלים //

הכנס מיועד לרבנים ומחנכים | עזרת נשים פתוחה | הרשמה חובה
למידע ולקבלת תכנית מלאה, אריאל- 0547462921 | דוא"ל libayehudit@gmail.com

סקופים מים החסידות

דוני ליברמן

פינחס

זה שייך לך

המדרש שואל כיצד משה רבנו, שידע לעמוד כנגד העם כולו בחטא העגל, רפו ידיו כנגד זמרי? ומשיב: "אלא בשביל פינחס שיבוא ויטול את הראוי לו".

מכאן הוראה לכל אדם באשר הוא: העובדה שאחרים, ואפילו הגדולים שבדור, שותקים ביחס לדבר מה הדורש תיקון, אינה מוכיחה שניתן להתחמק מתיקונו. אדרבה, ייתכן ששתיקתם של אחרים מרמזת על כך שעניין זה שייך לך, ודווקא עליך מוטל לבררו, שכן אין אדם נוגע בחלקו של חברו לא בגשמיות ולא ברוחניות. על כן עמוד אתה, קריינא דאיגרתא, מי שהדבר עלה במחשבתו, ותהיה השליח לקיום דבר ה' בעניין זה. [ע"פ רבי מנחם מנדל שניאורסון מלובביץ', ליקוטי שיחות ח"ב, פינחס]

שלא תיפסק ההתקשרות

וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הנה לא נמצא בכל התורה שישבח ה' יתברך מעשה איש פרטי כמו בפינחס, ומי לנו גדול ממשו רבנו ע"ה, שאין לשער שנוצר מעשה פינחס. אמנם באמת כל מה שאירע למשה רבנו ע"ה עם דור המדבר לא היה כמעשה זה, שהגם שהיו כמה נפילות בחוסר אמונה, עם כל זה עוד היו מקושרים בהשורש מפני שנשמרו בקדושת הברית, שלא היה שום אחד מהם פרוץ בעריות. ורק בסוף ארבעים שנה אירע להם פגם גדול כזה להתחלל בקדושת הברית, וכמעט שנפסקו מהשורש ח"ו.

וכשלבש פינחס קנאת ה' צבאות ומסר נפשו והמתיק את הירידה הגדולה הזאת, והחזירם גם משם להתקשר בהשורש, בוודאי מה נפלאו מעשיו, שפעל בזה לדורי דורות שלא יהיה נפסק התקשרות קדושת ישראל מהשורש לעולמי עד, שגם אם חלילה יארע לאיזה פרט איזה קלקול, יהיה ביכולתו לתקן ולחזור לקדוש. ולכן קוראים פרשה זו בימי בין המצרים, כי אין הקב"ה מכה לישראל אלא אם כן בורא להן רפואה תחילה, וע"י מעשה פינחס יש בנו כוח לתקן כל הפגמים בקדושת הברית ולזכות לגאולה העתידה במהרה בימינו. [ע"פ רבי יהודה לייב איגר מלובלין, תורת אמת, פינחס]

מן הכוח אל הפועל

צָרֹד אֶת הַמְדַיָּנִים

הנה טענת פינחס הייתה ש"גדול המחטיאו יותר מן ההורגו", ומסר נפשו לברר זאת, ונתברר כדבריו. ועל ידי שנתבררה שנאת המחטיא גם בלבבות בני ישראל יכלו ללחום עמהם - והפיתים אותם. ובאמת שנאה זו הייתה בכל בני ישראל, כמו שכתוב "והמה בכים פתח אהל מועד", רק פינחס הוציאה מן הכוח אל הפועל, "ויקח רמח בידו". ומאחר שהיה מסוגל לגלות במעשיו את כוח כללות ישראל, על כן זכה לכהונה, כי הכהן עובד בשם כל ישראל. [ע"פ רבי יהודה לייב אלטר מגור, שפת אמת, פינחס תרמ"ג, תרמ"ה]

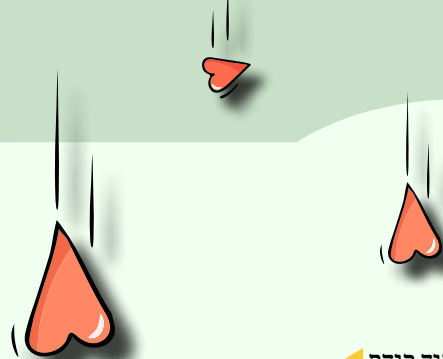
המנהיג לפי הדור

אַלְקֵי הַרוּחֹת לְכָל בֶּשָׂר

מה שהזכיר בכאן דווקא אלקי הרוחות לְכָל בֶּשָׂר, הוא מפני שהייתה תפילה משה רבנו ע"ה שלא תהיה עדת ישראל כצאן אשר אין להם רועה, והיינו שיהיה להם ראש ומנהיג כדי שידבקו בו והוא ינהלם וידריכם בדרך ישרה, ושיוכל להעלות נשמותיהן בעת הצורך.

והנה ידוע כי ראשי הדור הם לפי הדור, ולכך אי אפשר שיתמנה ראש על הדור על ידי אדם, כי אם על ידי הקב"ה, שהוא מקור המקורות ונשמה לכל הנשמות ויועד שורש נשמות ישראל בכל דור ודור, ושולח להם ראש ומנהיג לפי מה שצריכין. וזה אלקי הרוחות לְכָל בֶּשָׂר, היינו שאתה הוא אלקים על כל הרוחות והנשמות של כל בשר, ולכן לך נאה לפקוד איש על העדה.

ועוד, כי יפקד הוא לשון חיבור (ראה כתובות ה, ב), והיינו שהתפלל משה רבנו ע"ה שיחבר השי"ת את הרוחות והנשמות שבכל בשר כל אחד לשורשו, וזה: איש על העדה - שעל ידו יעלו נשמות עדת ישראל לשורשן. [ע"פ רבי משה חיים אפרים מסדילקוב, דגל מחנה אפרים, פינחס]

המשך מעמוד קודם

שלך, לך האוטו שלך ולי האוטו שלי, אני אשמור על הילדים היום ומחר את'. ככה זה נשמע היום, ולרוב זה לא טוב. גם תקשורת נעימה ונימוסית יכולה להישמע אצל זוגות, אבל מתחת לפני השטח יש המון חוסר סיפוק כי גברים לא מבינים מה זו אישה ואישה לא מבינה מה זה גבר. בתהום הנפש עדיין נשאר משהו שונה לחלוטין וזה צץ. חוסר בהבנה על השוני בינינו גורם להמון חיכוכים וחוסר תקשורת, וזוגות לפעמים לא מבינים איך הם הגיעו לכזאת תהום ולכזה פער".

רות: "אני רוצה להוסיף שבזיווג שני אדם מגיע עם תובנות עמוקות יותר למערכת, אבל זה לא כליל השלמות. חשוב לי להדגיש את זה כי לפעמים אנשים ממהרים לחשוב שיהיה להם טוב יותר עם מישהו אחר ושעדיף להתגרש. אך האמת היא שהיכן שנשלת בעבר - תיכשל או תתמודד במערכת הבאה. את אותו שיעור שלא עשית שם תצטרך לעשות כאן. מידות לא מתוקנות תצטרך לתקן ולא משנה איפה תהיה. זה לא שעכשיו רק זכית ואין יותר התמודדות".

נתנאל: "שמעתי נתון מאדם שעובד ברכנות, ש-80% מהנישואים בזיווג שני נגמרים בגירושים. זה באמת מזעזע לחשוב על זה. כמו שרות אמרה, הזיווג השני מתחיל מהמחשבה שעצם ההחלפה של בן או בת הזוג תפתור לי את הבעיה. זה בוודאי לא נכון. אני ממליץ ואפילו מבקש מכל הגרושים והגרושות שלא להיכנס למערכת שנייה בלי ליווי והכנה ראויים. הבחירה של בן הזוג השני היא סבוכה לאין ערוך מהבחירה של בן הזוג הראשון. זוגיות זה דבר שצריך ללמוד, ובזוגיות שנייה על אחת כמה וכמה".

אתה יכול לתת לי דוגמה לעצה מן המופע בנושא זוגיות שקשורה גם לתורתו של רבי נחמן?

נתנאל: "באופן כללי רבי נחמן חזה באופן מדהים את בעיות הדור של ימינו, שהן בעיקר חוסר אמונה מצד אחד והרגשה של 'כוחי ועוצם ידי' מצד שני. יש עצה מיוחדת מתורתו שקשורה בקשר הדוק לעולם הזוגיות והיחסים. יסוד העצה הוא, כמה שזה נשמע מתמיה - הוא התמימות. עיקר הקושי הוא בהבדלי שפה עצומים בין גברים לנשים. אישה מדברת על רגשותיה והגבר חש מותקף, או שגבר שותק כשהוא טרוד בענייניו והאישה חווה אותו כמנותק. היכולת להבין את שפת בן המין השני אינה יכולה להילמד על ידי חוכמות חיצוניות, בגלל עומק הפער שבין המינים. האישה תתעקש לחשוב שהוא מנותק והאיש יחזור להרגיש שהוא מותקף, גם כאשר מובן להם בשכל שזה הבדל מגדרי ולא פגיעה אישית. כאן התמימות יכולה לעזור; איפה שהשכל מפסיק לפעול.

"התמימות היא שריר נפשו שאם נחזק אותו ונתאמן לפעול דרכו לא נרגיש כל הזמן בתסכול מתמיד. אם נתרגל לכך שאיננו מבינים הכל ושעלינו להיפתח מחדש, בתמימות לגמרי, אל עולם שונה לחלוטין - נוכל להכיר את השני באמת.

"רבי נחמן היה מגדלור שהאיר כל יהודי וראה בו בחינת יהלום יקר שמאיר את כל העולמות. אם כל אחד ימצא את הקשר לעצמו בצורה הנכונה הוא ידע את הערך האמיתי שלו ושל זולתו. כל המריבות והחיכוכים שנובעים מן ה'אגו' יתמססו. הערך הפנימי שנובע מההכרה שאנו באמת בני אדם מביא ישירות להרגשה שאנחנו אוהבים את עצמנו, את הנקודה הפנימית שלנו, ומתוך כך גם את זולתנו".

אני נפרדת מבני הזוג שהותירו בי חותם של אמת. תובנות שנרכשו בדם, יזע ודמעות הן מוחשיות ובעלות משקל פי כמה מערמת הקלישאות המוכרת והלעושה. דברים היוצאים מן הלב - נכנסים.

להשיב. להבין. להצמיח.

אני מזמין אותך להצטרף אלינו
וללמוד איך התורה הקדושה
משיבה, מבינה ומצמיחה את הנפש

- ר' הראל חצרוני

במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש על פי התורה בלבד
בצורה ייחודית ומעמיקה שפותחה על ידי **ר' הראל חצרוני**
בעקבות שנים ארוכות של לימוד וניסיון בשטח.

מסודר לעיבוד
תופת

לפרטים הרשמה
ולקביעת ראיון

מוריה 052-6980522

או יו ישראל רח' קרן היסוד 22 ירושלים
machonmeshivatnefesh@gmail.com
משיבת נפש - הכשרה למכוונות רוחניות

לפרטים, המלצות
והרשמה
לימי ראיונות
סרקי את הקוד
→ משיבת נפש
← שובי נפשי

שובי נפשי

לימוד נפש לנשמה על פי התורה

בתוכנית **שובי נפשי** נלמד להבין ולהכיר את הנפש שלנו, לרפא אותה ולצמוח אל מקום בריא חזק ושמח על פי התורה.

מתאים לכל אישה (נשואות ורווקות), שמעוניינת לרכוש כלים להתמודדויות יום-יומיות, העצמה, זוגיות, חינוך וצמיחה מתוך לימוד משותף ומעמיק.

תוכנית דו-שנתית | ימי שני בערב

משיבת נפשי

הכשרת מכוונות על פי התורה

בתוכנית **משיבת נפש** נלמד להבין ולהכיר את הנפש היהודית, לרפא את עצמנו וכיצד להעביר זאת לזולתינו והכל על פי התורה.

מתאים לנשים הרוצות לכוון בתורת הנפש, שרואות בדבר שליחות ומעוניינות להעמיק ולתת מעצמן לאחרים לנערות, נשים וזוגות.

תוכנית תלת-שנתית | ימי רביעי בבוקר

”בי לישועתו קיוונו כל הידם”

הידעת?

את בגדי הכהנים שיצאו משימוש היו ממחזרים, ומכינים מהם פתילות למנורות במקדש.

ארון הברית על כל תכולתו שוקל כ-9 טון, ובאופן טבעי אינו ניתן לנשיאה על ידי בני אדם. אם כן איך נשאו אותו? בצורה ניסית - הארון "נשא" את הלויים שנשאו אותו ולא הם אותו!

מי שהדליק את מנורות עזרת נשים בשמחת בית השואבה היו פרחי כהונה, שנשאו על גבם כדי שמן כבדים (המכילים כל אחד 30 לוג שמן!) כשהם עולים בסולם הזקוף לגובה רב.

כשאומרים במקדש "מסיבה" לא מתכוונים למסיבת בר מצווה, אלא לגרם מדרגות לולייניות-מסובבות.

"הוגרס בן לוי" היה הממונה על השיר במקדש, והיה יודע לנגן באצבעותיו על מיתרי הקול ולהוציא קולות מיוחדים. אך כיוון שלא הסכים ללמד אחרים לעשות זאת, סודו אבד וחד"ל מבקרים אותו על כך.

לפני כל עבודה במקדש מברכים הכהנים: "אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצווננו..."

כשומעים ברכות במקדש לא עונים "אמן" אלא: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

ילדי כהנים עד גיל מצוות נקראים "רובים", ומגיל מצוות עד גיל 20 הם נקראים "פרחי כהונה". רובים ופרחי כהונה כבר התחילו לעשות עבודות שונות במקדש כמו שמירה, הדלקת מנורות עזרת נשים, שמירה על הכהן הגדול שלא ייפול לשינה בליל יום כיפור ועוד.

לחם הפנים היה כשר לפסח כל השנה!

בזמן שהורדוס שיפץ את בית המקדש ירדו גשמים רק בלילה!

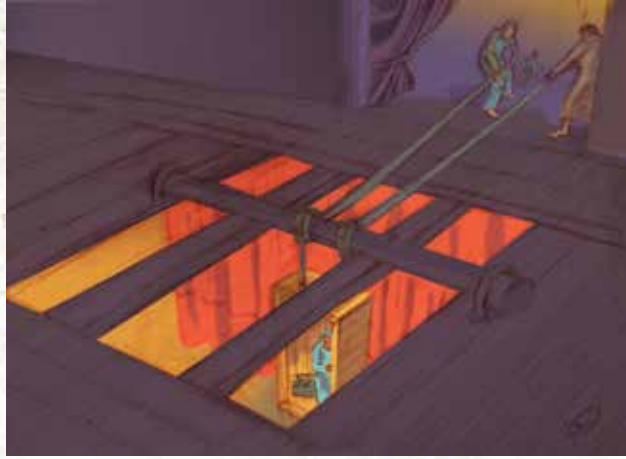
מגילת המקדש שבה התכנית האדריכלית וסודות המקדש, הועברה מדור לדור מימי משה ועד שלמה המלך.

שיירי הדם של כל הקרבנות מוחזרו ונוצלו לזיבול שדות ירושלים.

הר הבית על פי נבואת יחזקאל גדול פי שלושים ושישה מממדיו כיום.

בשיתוף המדרשה לידע המקדש
02-9666177
לחברים נוספים הכנסו לאתר HAMIKDASH.ORG.IL

גם אדם מִישראל, ולא רק כהן, יכול לשחוט בבית המקדש.

כל חלה מחלות לחם הפנים שקלה 6 ק"ג, וכל כהן הרים 6 חלות בבת אחת!

ישנו בערך 200 מצוות שלא ניתן לקיים בלי בית מקדש.

הכהן הגדול נכנס לקודש הקודשים 4 פעמים במהלך יום הכיפורים, ולא רק פעם אחת.

במשך כל היסטוריית המקדש היו רק 9 פרות אדומות!

בכל חג סוכות מחדש היו מקימים מרפסות לנשים בעזרת נשים.

המקום המכונה "עזרת הנשים" במקדש היה עבור גברים, והמרפסות שעליו יועדו לנשים.

בבית המקדש הראשון היו 11 מנורות ו-11 שולחנות לחם הפנים.

אסור לאף אחד לשבת בעזרה חוץ ממלכי בית דוד.

לכל אדם מִישראל מותר להדליק את המנורה.

כדי לעשות תיקונים בקודש הקודשים היו מכניסים את האומנים בתיבה מהתקרה.

גובה המקדש היה מאה אמות, כלומר 50 מטר - כגובה בניין של 25 קומות!

הכותל המערבי בו אנו מתפללים הוא הכותל המערבי של הר הבית, לא של בית המקדש.

בבגדי הכהנים היה שעמנד - שילוב של צמר ופשתן. בכל מקום אסור ללבוש שעמנד - אך במקדש זו מצווה וחובה!

בשמחת בית השואבה היה רבן גמליאל עושה "ג'אגלינג" - לוקח 8 אבוקות של אש, זורק אותם באוויר ותופס.

בימי החורף הקרים היה לפעמים קרח על כבש המזבח. כדי שהכהנים לא יחליקו היו מפזרים עליו מלח.

לא רק ללויים מותר לנגן במקדש! אמנם רק ללויים מותר לשיר במקדש, אבל לנגן מותר לכל מי שמוחם לכהונה (גם אם הוא מִישראל).

"אמר לו הקב"ה ליחזקאל ובשביל שבני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל, אמר לו הקב"ה גדול קרייתיה בתורה כבנינה לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה ובשכר קריאתה שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאלו הם עוסקין בבנין הבית."

(פירוש תנ"ך)

סוד השמחה

באניפולי התגורר למדון שהתקנא ברכי זושא. ההבדל ביניהם היה נכר: אותו תלמיד חכם היה מלא כעסים ואלו רבי זושא היה מלא שמחה תמיד.

ר' יהודי, בקר טובו שלום עליכו זושא כל כך שמח לראות את פניך היום!

הממקרו!

נו, שייפתח קברו!

עד שילכה אחד...

אני לא יכול להמשיך קברה...

ברגעים שקטים של התבוננות פנימית היה אותו למדון כועס גם על עצמו...

אני לא סובל את עצמי... איך אפשר להיות קכה...

אה, זה מאוד פשוט. זושא יסביר לך...

אני לא מבין אותך... לי יש הפל בחיים - גדלה, קבוד, בית נפה, פרנסה בשפע, משפחה בריאה ושלמה - ובכל זאת תמיד אני מלא עצבות וכעס. אכל אתה, אין לך כלום - ותמיד אתה מלא שמחה ואהבה

קבוד הרבו איוו הפתעוהו בקוה זושא יכול לצור?

שששו שלא יראו ולא ישמעו תו לי להכנס, מהרו

המשך בשבוע הבא

עַל הַתָּהָר אֹז לִיד הַיָּם

הַתּוֹרָה נִשְׁלָה

צ'ו"י: שמשון קוטלונסקי

נפתלי יקבל את אזור גונסרי".
 הממונה על תבות השלפי עקב מחדש את הפתקים. יהושע הוציא פתק וקרא: "שָׁבַט נפתלי". אחר-כך הכניס את ידו לשלפי השנייה, הוציא פתק והכריז: "אזור גונסרי".
 "זה מדהים", לחשו הילדים בהתרגשות. כן התנהלה ההגדרה של הארץ כלה. תחלה הודיע הכוהן הגדול מה צפוי לעלות פגורל, ואז יהושע הוציא את הפתקים, וכדיוק כמו שאמר הכוהן הגדול - כן יצא בפתקי ההגדרה.
 "התמלה שלי נתמבלהו", שמח נתנאל. "קבלנו אזור של הרים, ויהיה לנו בית בראש ההר".

(על-פי תלמוד בבלי, מסכת בבא בתרא, דף סב, עמוד א, מדקש תחומא, פרשת פינחס, סימן ו)

פתקי ההגדרה, "שאל נתנאל בלחש.
 "הכוהן הגדול מודיע ברוח הנבואה מה עתיד לצאת פגורל", השיב אבא בשקט. "המתינו וראוי".
 הממונה על תבות השלפי עקב היטב את הפתקים, והגיש את השלפי של השבטים אל יהושע. יהושע הכניס את ידו, הוציא פתק וקרא: "שָׁבַט זבולון".
 אחר-כך הכניס את ידו לשלפי השנייה, הוציא פתק והכריז: "אזור עפון".
 "כדייק כמו שהפוחו הגדול נבאו", לחשה תמר.

הכוהן הגדול הביט שוב בחשו וקרא: "שָׁבַט

כך צוה אלקים את משה, שהאריך תחלב בהגדרה.
 ביום ההגדרה התאספו בני ישראל וחנו במתח לראות איזו נחלה יקבל כל שבט ושָׁבַט. גם תמר ונתנאל עמדו ליד אבא וצפו בארוע הפורש.
 את ההגדרה נקלו אלעזר, הכוהן הגדול, ויהושע ברונו. לפנייהם היו מנחות שתי תבות שלפי. באחת מהן הוצו שנים-עשר פתקים, ובכל פתק נכתב שמו של אחד משבטי ישראל. בתבה השנייה נכתבו אזורים ברחבי ארץ ישראל.
 הגיע הרגע. אלעזר, הכוהן הגדול, הביט בחשו שכל חוזה והכריז: "שָׁבַט זבולון יקבל את אזור עפון".

"אבא, איך הוא יודע? הרי עדין לא הוציאו את

"אני חולמת שיהיה לנו בית ליד הים", אמרה תמר.
 "ואני רוצה בית בראש ההר, משקורי על נוף מרהיב", קרא נתנאל.
 אבא חיג. "אתם יכולים לחלים על כל מה שאתם רוצים, אבל מחר תהיה ההגדרה שתקבע איפה נגור", אמר.
 "מה זאת אומרת הגדרה?", שאלו יחד תמר ונתנאל.
 "עכשו לכו לישון", אמרה אבא, "ומחר אבא יסח אהכם להגדרה הגדולה ותראו הכל".

כאשר בני ישראל נכנסו לארץ ישראל הם חלקו פיניהם את הארץ על-ידי הגדרה.

הכינוס השנתי ה- 3
לרמי"ם ומחנכים

היגוד לאור תורת החסידות

ערב העיון וההתוועדות ייערך
ביום חמישי, ז' אב התשע"ה באולמי גוטניק,
רח' בית הדפוס 11, גבעת שאול, ירושלים

19:00 הרב דב זינגר

ראש ישיבת מקור חיים

"בין קודש לחול" - להרגיש את ה' בתוך ישיבה תיכונית"

20:00 תפילת ערבית

20:15 התוועדות עם הרב מנחם גלוצובסקי

רב קהילת חב"ד ברחובות

16:30 התכנסות ותפילת מנחה

16:50 הרב משה שילת

פתיחה

17:00 הרב דוד דודקביץ

רב הישוב יצהר

"גמרא - ממקצוע בבגרות אל תורתנו הקדושה"

18:00 הרב יחזקאל סופר

"המוטיבציה החינוכית בעידן הנהגות"

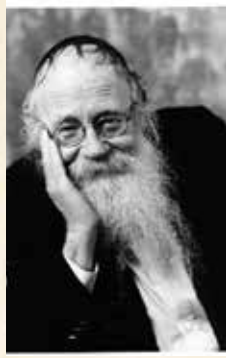
לכל משתתף יתנו
חוברות למידה
'חסידות בפשיטות'
למסירת שיעורים

ספר מתנה לכל
משתתף

לרמי"ם ומחנכים בלבד (כיתה ז' ומעלה)
הרשמה מראש חובה (דמי כניסה: 25 ₪ בלבד)

במהלך ההתוועדות
תוגש ארוחת ערב

לפרטים והרשמה: 054-6761353 איל

הרב עדין אבן ישראל (שמינדל)

הכרתי יהודי שחזר בתשובה בגלל פסוק אחד בספר איוב, פסוק שאמר לו שהקדוש ברוך הוא מחכה לו /// הכרתי יהודי ממשפחה חסידיית שהשקיע שנים בלחפש את הרבי שלו ואת הדרך שלו בעבודת ה' /// כל הדרכים מובילות אל הכרה אמיתית בריבוננו של עולם, אבל בשביל להגיע לרגע אמיתי צריך להיכנס לזה עם כל האישייות ובלי להשאיר אופציות

העבודה, וזה לא דבר פשוט, היא שאדם מנסה להגיע בתוכו להרגשה והכרה - שה' אלוקים אמת; עד כמה שהוא יכול להגיע. אולי מה שהבנת אתמול הוא לא מספיק, היום צריך יותר. הדרך לעשות את זה נקראת עבודת ה'. להגיע למצב שאדם רוצה לראות את ה', לא מתוך סקרנות, אלא בגלל שכל זמן שהוא לא מגיע לזה, הוא לא נמצא בנקודה אמיתית. יכול להיות שכל החיים עובדים בשביל להגיע לפירור אחד שיהיה אמת, וזה שווה.

לפעמים אדם נמצא בשאול תחתיות בכל מיני מובנים, ודווקא שם הוא יכול להגיע לזה. כמו שאומר הפסוק בתהלים: "אם אָסַק שָׁמַיִם - שָׁם אָתָּה, וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל - הֲנֶנּוּ". לפעמים האיש שעולה במדרגות רוחניות ונוסק לשמים, בסך הכל מבין כמה שה' גבוה יותר, כמה הוא "שם". לעומת זאת, כשהוא יורד לשאול, הוא יכול להרגיש כמה שהקדוש ברוך הוא נמצא וקרוב, הנה אתה.

את התורה אנו מקבלים מלמעלה; אבל העבודה של כל אדם ואדם היא בכיוון ההפוך, מלמטה למעלה. ידוע שלתורה יש שבעים פנים, או שש מאות אלף פנים; וכך יש הרבה שערי שמים וסוגים שונים של דרכי עבודה - אין תרגיל אחד שהוא הנכון או מעשה אחד שהוא בדיוק הדרך. צריך להתפלל: "הורני ה' דרכך" - אני רוצה להגיע, כמה שאני יכול, ומבקש שתעזור לי למצוא את הדרך.

פעם הייתה לי שיחה עם אדם שהיה גדול ממני בשנים, פי שתיים ויותר, הוא חזר בתשובה ונהיה מעין תלמיד שלי. יום אחד שאלתי אותו מה הביא אותו להתעוררות. הוא אמר לי: הפסוק בספר איוב - "למעשה ידוך תכסוף"; הוא קרא את הפסוק וחשב לעצמו - אם הקדוש ברוך הוא כוסף אלי, איך אני יכול להגיד לו לא? הפסוק הזה זעזע את חייו.

בגמרא במסכת שבת כתוב שכאשר אדם מגיע לעולם העליון שואלים אותו כל מיני שאלות, כגון: "נשאת ונתת באמונה?" ו"ציפית לישועה?", אבל יש עוד שאלה שלא כתובה שם. ה' שואל כל אחד: "היה אכפת לך ממני?"; השאלה הזו, היא שאלה של כיוון. אמנם, אין רק דרך אחת, יש מסלול רחב

אתה תת

אתה הוא!

אני רוצה לדבר על עבודת ה'. עבודת ה' פירושה שאדם חושב על הקדוש ברוך הוא באמת. לדעתי, זה גם העיקר בתפילה. כשאומרים לאנשים "תפילה" הדבר הראשון שצף לנגד עיניהם זה המילים שבסידור, אבל הרמב"ם מסביר שהתפילה מדאורייתא איננה נוסח מסוים אלא היא עצם הפנייה אל ה'. כמו שאדם, כביכול, מרים את השפופרת של הטלפון ואומר: "הלו", זהו הרגע שבו יש קו תקשורת פתוח, כל השאר זה תוספות. השיחה בין האדם לה' יכולה להיות דו-כיוונית, כמו שהקדוש ברוך הוא פנה אל הבל, אבל התמצית היא הפנייה שלנו לקדוש ברוך הוא.

לצערנו ולשמחתנו אין לקדוש ברוך הוא גוף ואין לו דמות הגוף. לשמחתנו - כי אנחנו עובדים את ה' שהוא אין סוף והוא האלוקים האמיתי, אולם זה קשה - כי אם היה לו דמות היה לנו יותר קל לכוון בתפילה; כשיש ציור ודמות יותר קל ליצור יחס, זאת הסיבה לעבודה זרה.

לאיוב היו חברים, הרמב"ם מתאר שכולם היו יראי שמים וכל אחד מהם היה פילוסוף אחר. איוב אמר להם: כל מה שאתם אומרים נכון, אבל זה לא עונה לבעיות שלי. בסוף, ה' התגלה לאיוב מן הסערה, הוא אמר לו דברים שכבר אמרו לו ושאויב ידע אותם עוד קודם, אולם ההבדל הוא שה' בעצמו אמר לו את הדברים. הסיכום של הספר הוא בפסוקים שבסופו: "לשמע און שמעתוך ועתה עיני ראתך, על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר"; איוב אמר: כל העולם שלי נשרף - הרכוש, המשפחה, הקריירה - אבל אחרי ששמעתי אותך וראיתי אותך, שום דבר כבר לא חשוב.

להגיע למדרגה שהקדוש ברוך הוא מתגלה אליך זה לא דבר קטן - הקדוש ברוך הוא לא מתגלה לכל אחד ולא בכל דור - אבל עבודת האדם היא להגיע לנקודה בתוך עצמו שהוא יכיר שהקדוש ברוך הוא הוא האמת היחידה ואין אמת לעומתו, כל שאר האמיתות הן יחסיות. אני לא מדבר על נבואה שהקדוש ברוך הוא מתגלה לאדם, אלא להרגשת אמיתת הימצאו, במוח או בלב.

את

לשער אז שייכנס אליו עם כל הגוף.

אדם שנהיה ברסלב, זה לא אומר שאסור לו לקרוא ספר אחר, אבל זה אומר שזאת הדרך שהוא הולך בה. ללכת בדרך אחת, אין זה אומר שכל האחרות לא טובות, אבל חייבים ללכת בדרך, ומי שלא מוצא חייב לחפש דרך אחרת שתהיה אמיתית בשבילו. היו צדיקים שהיו מנהיגים גדולים בישראל, והיו אומרים למישהו: "אני לא הכתובת שלך; אתה יכול לשבת פה, אבל אתה מבוזז פה את העולם שלך".

המטרה היא לעבוד את ה' - לא להעמיד פנים אלא לעסוק בזה, להגיע לנקודה של אמת, ש"אמת ה' לעולם". בסך הכל אנחנו חיים בשביל זה, לשם כך אנחנו נמצאים בעולם.

בשיתוף תלמידי ישיבת תקוע

ידיים, אבל שאלת האכפתיות אמורה לכוון את האדם.

הבעל שם טוב בא לעולם כשעם ישראל היה במצב של צילפון. היו אז בערך מיליון יהודים, אף פעם לא היינו כל כך מעט, הדור הזה היה הקטן ביותר בכל הדורות. מה עושים כדי אדם לעזור אדם מעלפוננו? קוראים לו בשמו. בא הבעל שם טוב, ששמו "ישראל", לעזור את עם ישראל. אחד הדברים שהוא אמר והפיץ בעולם הוא, שהיכולת להגיע לה' לא שייכת רק לאנשי המעלה; כל ישראל שייכים בזה. לא משנה איפה אדם נמצא, הוא יכול להיות נהג משאית בדרך בין מצפה רמון לאילת - זו לא דרך מרתקת - והוא יכול לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

העניין של החסידות בכלל, לא שייך לקבוצה מסוימת אלא הוא סולל נתיבים שונים לעבוד את ה', כל אחד לפי דרכו - אינטלקטואלי יותר או אמוציונלי יותר.

יש נתיבים שונים ואדם יכול למצוא את דרכו. יכול להיות שאתקל באדם או בספר ואגיד: "פה אשב כי איוויתיה". אדם שמחפש את מקומו זה כמו אדם שמחזיק מפתח ואינו יודע איזו דלת המפתח הזו פותח. אדם יכול ללכת לכל מיני צדיקים ואנשים, ולומר: יש פה דלת, והיא מובילה לכל מיני מקומות, אבל זה לא שלי. אין טענות לא על המפתח ולא על הדלת, אבל לפעמים הם לא מתאימים. אני הולך לחפש בגד - יש ארון או קצר - אני לא אומר שהוא לא טוב, הוא רק לא בשבילי.

הכרתי יהודי אחד שהיה ממשפחה של חסידים, אבל הם לא היו שייכים לחסידות מסוימת. שנים הוא הוציא על דבר אחד: ללכת מצדיק לצדיק ולחפש את מקומו. העיסוק שלו היה במחשבים והוא היה מסתובב ומחפש איפה המפתח שלו. שנים. העניין לא היה שהוא חיפש חסרונות של אדם או של דרך, אלא בעיקר חיפש את המפתח אל לבו.

אם אדם עושה את זה הוא צריך לעשות זאת ברצינות. מי שאומר: הדרך הזאת טובה וגם זאת טובה אז אלך על שתיהן - נכון ששתי הדרכים טובות, אולם, יש לו בעיה של תערובת. כשר זה טוב וחלב זה טוב, אבל כשהם ביחד הם אסורים משום כשר וחלב; צמר זה טוב ופשתים זה טוב אבל ביחד זה שעטנז. כדי ללכת בדרך צריכים דרך. כשמתחילים לצאת החוצה - בצורות מסוימות זו בגידה, בצורות אחרות זה טיפשות או חוסר רצינות. כשאדם צועד יש בדרכו יותר משער אחד, אבל אם הוא בא להיכנס

גם תורה גם תואר

מתלבטת בין שנת מדרשה ללימודי הוראה? אין צורך להתלבט, אפשר לשלב ביניהם.

הצטרפי לאחת מהמדרשות התורניות שמשלבות לימוד תורה עם לימודי הוראה במכללת הרצוג

 <p>מדרשת עז ל ישראל - קדומים לימוד תנ"ך עמוק מאיר ומחיה, ממעינותיו הוכיח שיש בית המדרש משתלב בנבחות וביעילות מקסימלית בלימודי התואר לצד התנ"ך הנלמד בבית המדרש - תוכני לבחור ממגוון החוגים במכללת.</p> <p>7922501@gmail.com 052-7906942 אירית</p>	 <p>בית המדרש במגדל עז בית המדרש השוכן בגוש עציון, משלב בין עולם הלימוד לעולם עבודת ה' ובין עולם הגמרא לעולם המחשבה, ומבקש להעמיק את העולם הדתי הרחבני של הלומדות בו.</p> <p>בית המדרש נמצא בסמוך למכללת הרצוג</p> <p>migdaloz@haretzion.org.il 02-9934520/1</p>	 <p>מדרשת נוי - קרית ארבע-חברון לימוד תורה מעמיק לאור משנת הגאולה, ברוח המיוחדת של עיר האבות. חינוך לראת שמים ועבודת ה' בשמחה. מתוך הקשבה והתאמה לכוחה של האישה</p> <p>* אופציה לידית מעונות בקרית ארבע יסיכה: 050-2623453 02-9961775 nryak4@gimail.com</p>
 <p>בית מדרש הדר - מכללת הרצוג בית המדרש מאפשר לסטודנטיות חוויה בית מדרשית בתוך מסגרת לימודי הן האקדמיים. "הדר" פותחת את שעריה לסטודנטיות מכל החוגים, ליום לימודים המשלב הלכה, תורה שבעל פה, מדרש וחסידות, באופי בית מדרש יסודי, מתוך אהבת תורה.</p> <p>054-2378734 רחביית ד"ר אחינועם יעקבס: achinoamj@gmail.com</p>	 <p>מדרשת אורות עציון "לגדול להוראה" אוירה משפחתית תומכת. העצמה אישיותית. דגש על מענה לשאלות, אמונה מן הבסיס מתוך החומר הנלמד</p> <p>08-8511949 orotetzion@washington.ac.il</p>	 <p>מדרשת בת-חן בגולן תורה נשית וצירה - ברוח החסידות בשילוב מסלולי: מחול-תיאטרון • מוזיקה • אומנות אפשרות לתעודת מדרכה בתחומי האומנות כפר סטודנטיות מלגה לכל נרשמת</p> <p>054-7707798 052-3012323 ברוריה: 054-6888758 אירל</p>
 <p>מדרשת נשמת - ירושלים תוכנית המשרך במדרשת נשמת מיועדת לבעלות רקע בלימוד גמרא, שחשקה נפש לצמוח ולהתעמק בעולם התורה.</p> <p>info@nishmat.net 02-6404340</p>	 <p>מדרשת שחר - עפרה עבודת ה' המחברת בין הלכה למעשה, בין תורה לחיים ובין לימוד עיוני לחוויית הלב. בואי למצוא את האות שלך בתורה מתוך לימוד בחברה משמעותית הקשבה לאתגרי התקופה.</p> <p>050-7533339 052-3003720 אילת</p>	 <p>מדרשת זוהר - בת עין מדרשת ערב חסידית ברוח תורת ארץ ישראל בית מדרש לגילוי עבודת השם פנימית ומתפתחת.</p> <p>midreshetzohar@gmail.com 054-4838762</p>

- הכרה בנק"ב בלימודי מדרשה
- מבחר של 15 חוגי לימוד
- אפשרות ליום לימודים מרוכז - לקבוצה
- לימודים חיונים וסל הטבות למצטיינים*
- הסעות מכל רחבי הארץ בימי לימודים, מצטרפים למסלול הקיים
- שנה ראשונה חיונים*

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים נוספים על התואר ולהרשמה: 02-9937337 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

האם אנחנו בעצם סוג של רובוטים שנבראו כדי לעשות את רצון ה'?

חלילה וחס! המילה 'רובוטים' באה לבטא דמויות חסרות אישיות, מכניות ואוטומטיות. כל מעלתו של האדם היא הבחירה שניתנה לו, כדמות עצמאית שגורלה ועתידה בידה, והקדוש ברוך הוא פינה לאדם מקום כדי שיעשה הכל מבחירתו האישית. החופש שה' נתן לנו הוא כה גדול עד שניתנה אפשרות לרשעים להרשיע ולקלקל את עולמו, ובלבד שתהיה להם בחירה חופשית במעשיהם.

דבר נוסף, לא רק שאיננו רובוטים, אנחנו גם לא אמצעי ליעד שמחוצה לנו. לא נועדנו לבחור להיות משועבדים למה שמחוץ לנו. עבודת ה' אמיתית מתבססת על הידיעה שאין דבר מתאים ומתוק וערב באישיות כמו לעבוד את ה'. זו לא חובה חיצונית אלא זכות שאין כדוגמתה, שמופיעה באופן של חובה, כדי לכוון אותנו אל העונג הנפלא לגילוי האמיתית של העצמיות שלנו, שהיא עבודת ה'.

עד כמה צריך להשתדל במציאת הזיווג? האם עלי לא להרפות או להסתפק במועט? ולכמה שדכנים אני אמור ללכת?

עיקר ההשתדלות היא באיכות, להתנהל בתבונה בהקשר של מציאת זיווג, ולא בכמות. עבודה והשקעה לא סבירה אינן מקדמות קשר זוגי אלא מרחיקות אותו, ולכן הן בוודאי לא הדרך. כדאי יותר להתייעץ עם אנשים נבונים שיודעים ללוות קשיים מהסוג הזה מאשר ללכת לעוד שדכן ולעוד פגישה.

בדרך כלל הבעיה איננה בכמות ההצעות, וגם לא בכמות השדכנים, אלא בשלמות הפנימית וביכולת להבין איך לחפש ולהיפתח נכון אל הצד השני, כך שתיווצר קרקע בריאה שאפשר לבנות עליה זוגיות טובה ומשובחת.

אני לומד בישיבה ארץ-ישראלית, ומאוד אוהב ללמוד חסידות. לאחרונה אבי אמר לי שעלי ללמוד רק גמרא ואפילו לא מסילת ישרים. אני מבין אותו אבל מה אעשה ונפשי חפצה בחסידות?

כבר נפסק שבעניין זה אין מצוות כיבוד אב ואם, אלא הבן לומד במקום שליבו חפץ. ויחד עם זאת, צריך לנהוג באביו בכבוד הראוי ולא לחדד את המחלוקת אלא לדבר בכבוד רב ואדרבה, דווקא בשעה שיכולה להפר את היראה והכבוד צריך להיזהר בהם ביותר. לכן עליך לעשות הכל מתוך פנים מאירות ומסבירות, בנחת רוח ולא מתוך ניסיון לנצח.

בנוסף, אם אינך תלמיד חכם, צריך גם להקשיב היטב לדעותיו ולשקול אותן במלוא הרצינות, לשוחח על כך עם רבוותך כדי לוודא שלא נעלם מעיניך משהו. אם אחרי התייעצות יתברר לך שזו הדרך המתאימה לך, אל תירא ואל תחת והידבק בתורה כפי אישיותך ולפי האות שלך בתורה.

אני רק שאלה...

בואו אלינו לקבל תשובות!

לתיאום פגישת ייעוץ *3239

15-19.7.18

שבוע ייעוץ אחד על אחד

קמפוס טל - בנות רח' בית הדפוס 7, גבעת שאול, ירושלים

קמפוס לב - בנים רח' הועד הלאומי 21, גבעת מרדכי, ירושלים

ג'ז' באב התשע"ח

המכינה לאקדמיה

מכינת ריענון
מכינה מלאה

תואר שני

מנהל עסקים M.B.A.

פיזיקה / הנדסת אלקטרו-אופטיקה *M.Sc.

סיעוד *M.S.N + Nurse Practitioner

הפקולטה לניהול B.A.

חשבונאות ומערכות מידע
מנהל עסקים

הפקולטה למדעי החיים והבריאות

סיעוד B.S.N.

ביואינפורמטיקה B.Sc.

הפקולטה להנדסה

ומדעי המחשב B.Sc.

הנדסת אלקטרו-אופטיקה

הנדסת חשמל ואלקטרוניקה

הנדסת תוכנה

הנדסת מערכות תקשורת

הנדסת תעשייה וניהול

מדעי המחשב

מערך פלגות רחב

אחוז השמה גבוה

רמת לימודים גבוהה

מסלול בית מדרש / מדרשה

ימי לימוד מרוכזים

מבחן תל או פסיכומטרי

www.jct.ac.il | *3239